

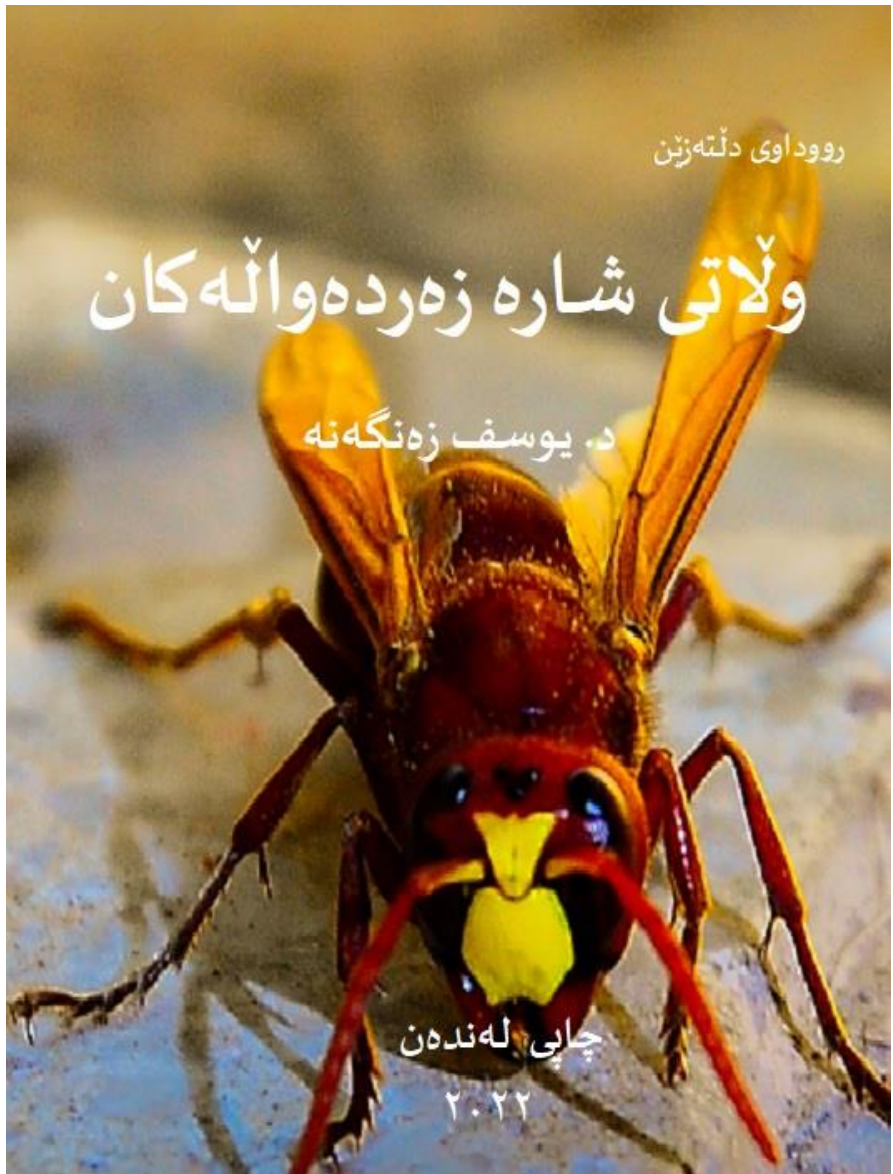
رووداوی دلته زین

ولاتی شاره زهرده وائله کان

د. یوسف زهنگه نه

چاپی له ندهن

۲۰۲۲

وڵاتی شارە زەردە وائەکان..... د. یوسف زەنگەنە

بۆ ئازادی کوردو رزگاری کوردستان، ئەنھا رینگە پەک هەبە ،
ئەویش رینگە ی کوردایە تیپە

وڵاتی شارە زەردە وائەکان

(لە رووداوێ دلتەزینەکانی کوردستان)

نووسینی

د . یوسف زەنگەنە

ولاتی شماره زهرده و آلہ کان..... د. یوسف زہنگہ نہ

لہ ندہن - ۲۰۲۱ -

ولاتی شماره زهرده‌والله‌کان..... د. یوسف زهنگه‌نه

زهنگه‌نه، د. یوسف

ولاتی شماره زهرده‌والله‌کان

(رووداوی دلتەزین له کوردستانه‌وه)

چاپی له‌ندهن - ۲۰۲۱-

Zangana. Yousuf, Dr.

The Country of the Hornets.

(Tragic events from Kurdistan)

London – 2021-

ئهلبومىك و چووار وینه

بانگی ئاشبه تال هه لدر، شورش نه ما، كوئاي
هات، ته واو.

هه ر كه سيك نازاده، بگه رپته وه شار و گووندی
خوی و سه ر مال و حالى خوی له عراق، يا بروات بو
ئيران.

به هه زارو يه ك (حال) خومان گه يانده سنوورى
ئيران. سه ربازيكى زوريان راگرتبوو به چه كه وه بو ريگرتن
له شالوو و هيرشى خه لكه كه.

له يه كيك له سه ربازه كان، نزيك بوومه وه و
پرسيم، ئيمه هيشتا به ته ماي ئاوديو بوون نين، ئايا
ستوان (مراد س) ئه مرؤ لي ره يه؟

سه ربازه كه، ته ماشاي سه روو سيمامى كردوو،

به سه رسوورمانه و پرسى:

تو چون دهيناسى؟

گووتم:

من بهر له م رووداوه خه مناکه، زور جارن به م
سنوورده دا تیده په پریم و (جناب) یانم ده بیڼی.

گووتی:

که واته هر لیره چاوه ری بکه، با سه رکه ووم،
بزانم لیره یه.

چهند خووله کیکی پیچوو، مراد له گه ل
سه ربازه که به ره و نیمه هاتن و که منی ناسیه وه له
دووره وه دهستی بهرز کرده وه و به ریزه وه هاته پیشه وه و
گووتی:

فهرموون تیپه رن بو راویستاوون؟ به لام نه و برایه
ناتوانیت نه و نامرازی کوئی بهینیته، نیو ئیرانه وه.

گووتم:

هیشتا له گه ل نه م هاوړپیانه ماندا برپاری
کووتاییمان نه داوه. نامرازی، بیته له کهش ده زانین
ناتوانین، بیهینه ئیرانه وه، به لام من پرسیاړیکم هه یه
له (جه ناب) ت، نه گهر له بیرت دیت من زورجار به م

سنوورده دا هاتووچۆم کردووو تا خانه و (نقده) پسووله ی له گه لّ خۆدا هه لگرتی ده مانچه یه که م هه بوو، که له لایه ن باره گای بارزانییه وه، له دهوله تی ئێران پسووله ی بۆ وه رگیرابوو. ئایا ده توانم ده مانچه که م، له گه لّ خۆمدا ببه مه ئێرانه وه، کتوو پ چاووه کانی پر له فرمی سک بوو و گووتی:

ئاغا گیان، زۆر به داخه وه، ته واو.

پرسیم: باشه له بهر ئه وه ی زۆر شیرینه له دلّمدا، ئایا ده کریت پێشکه شی بکه م به به پزتان؟

گووتی: خۆزگه بکرا بایه، به لام خۆت ده زانی چه ند کاریکی نایاسایی و مه ترسیداره، ئه گه ر پێبزانریت ئه وا خۆت ده زانی چیم به سه ر ده هینن.

زۆر سوپاسیم کردو گووتم:

جاری خوات له گه لّ.

گووتی: ئه گه ر بریارتاندا ئه وا دیسانه وه، بانگم بکه ن، تا کار ئاسانیتان بۆ بکه م.

له گه لّ سوپاسدا گووتم:

ئی مہ ش، کہی برپارماندا، لہ ریزی ئہ و خہ لکہ دا
رادہ ویستین و کہی نۆرہ مان ہات، بہ یاری خودا
تیدہ پپرین و بہ پرت بہ خۆمانہ وہ، ماندوو ناکہ یین.
داوام لہ ہاورپکانم کرد کہ شوینم بکہ ون. بہرہ و
رووبارہ کہ کہوتینہ ری، ہہ ندیک دوورتر لہ سنوور.
دہ مانچہ کہم زۆر خۆشدہ ویست، تاکہ یہ ک
فیشہ کیشم پینہ تہ قاندبوو، بۆ تاقی کردنہ وہش بیٹ.
نیکل بوو.

بہر لہ وہی بگہینہ کہناری رووبارہ کہ، لہ ریزی
ئہ و حہ شامہ تہ دا، چاووم بہ ہاورپیہ کی کۆن کہوت کہ
لہ ریزی خہ لکانی دیکہ دا دانیشتبوو لہ چاوہ پروانی
ئاودیوبووندا بوو لہ گہ ل مآل و مندالہ کانیدا. باوہ شمان
بہ یہ کدا کردوو پرسی:

ہہ موو بہرہ و ژوور دہرۆن و ئیوہ بہرہ و خووار،
چیہ مہ سہ لہ کہ؟
پیمگووت:

ئەگەر دەتوانی خانەوادەکەت بە جیھیللیت بۆ
چەند خوولەکیک، وەرە تا کەناری رووبارەکە
لەگەلماندا.

هات، گەشتین. داوام لە کاکە مچە کرد،
بیتەلەکە ی لە کۆل دابگریت و بیخاتە سەر زەمین.

پیش ئەوەی ئەو کارە بکات پرسی:

بە تەمای چیت کاکە؟

{ کاکە مچە گیان (کاک مصطفی)، بیتەلمان بوو،
لە زۆر زوووە و لەگەلماندا بوو، کە برپارماندا پلانیک
دابنین، بۆ چۆنیەتی داگیرکردنی شاری ئاکری (عقرا).
ئەگەر بکرا بایە، گەورەترین دەستکەوت دەبوو بۆ
شۆرش و شکان، بۆ سوپاو دەولەتی عراق، کە
بەداخەو شۆرش نەماوو دەستی خالی گەراینەو. کاکە
مچە، ئامرازی بیتەلەکە ی لە خۆی خۆشتر دەویست و
نەیدەویست فریبیدات و دەیگوت چونکە ملکی
شۆرشە، دەبیت رادەستی لێپرسراویکی شۆرشی
بکەمەو. }

پیمگووت:

چہند کہس و لہ چہند شویندا پپیان گووتی،
تہ واو. شوپش نہما، دہسہ لاتدارہ، ترسووہکان،
ہہ لہاتن، بہ گوئی خوٹیش، گویت لہ سنووروانہ کہش
بوو، کہ چیگووت. ئیتر بہ تہمای چیت؟

دایگرت و ماچیکی کردوو بہ نہرمی خستیہ
سہر زہمین و بہ گریانہوہ خواحافیزی لیکرد.

داوام لہ کاک عبدالرحمان کرد (یہ کییک لہ
ہاوپی پینشمہرگہ بہ پزہکان)، کلاشنیکوفہ کہ، بداتہ
دہستی مام زیاد و ئہویشم بہ ئاماژہی سہر تیگہ یاند،
کہ چیبکات، ئہویش داوای لیبووردنی لہ مچہ کردوو
یہ ک (صلیة)ی تہ واوی نا بہ ئامرازہ کہی کاکہ مچہوہ
کہ لہو چرکہ ساتہ دا، چاوہکانی داخستبوو و بہ خوور
فرمیسکی دہرژاند.

ہہ مان بہ سہرہاتیشمان بہ سہر دہمانچہ
خوشہ ویستہ کہی منیش ہیئا.

دیسانہ وہ داوام لہ کاک عبدالرحمان کرد، کہ
دوو بہردی گہورہی ہیناوو. قوونداخی
کلاشنیکوفہ کہی، لہ سہر دانہ یہ کیان و لوولہ کہ شی
لہ سہر ئەویتیریان دانا، مام زیاد ہیشتا زوری جارانی
مابوو، داوام لی کرد کہ دوا کاریشمان بۆ ئەنجام بدات.
تیگہ یشت و بہردیکی زہ بہ لہ حی ہہ لگرتوو کووتای بہ
ناوقہ دی کلاشنیکوفہ کہ دا و چہند جاریکیش دووپاتی
کرده وہو پارچہ کانیشمان فریدایہ رووبارہ کہ وہ.

گہ پاینہ وہ بۆ سنوور. ئەوانہ ی کہ تہ نہا بوون و
خیزان یا کہ لوپہ لی زوریان لہ گہ لدا نہ بوو، بہ کوردی
پہ تی (سہ لتہ زہ لام) بوون، زووتر ریگہ یان پیدہ دان بۆ
پہرینہ وہ لہ سنوور.

خۆم گہ یاندہ کۆتایی ریزی حہ شاماتہ کہ و ہەر
بہ تہ نیشت جادہ کہ وہ، (بطانیة) یہ کم راخست و
پشتمدا بہ پال تہ پلۆسکاییہ کی بچوو کداو پیکانم درئژ
کردوو بہ (بطانیة) کہ ی کاک أحمدیش کہ بۆ منی بہ
جہیشتبوو، تا سہر سینہ ی خۆم داپۆشی.

چه ند که سیکی لاویش، له پیش منه وه بوون و به دهنگیکی که میک به رزه وه، خه ریکی ده مه ته قی بوون و که له زاراهه که یان دیار بوو، گه رمییانی و سلیمانی بوون. باسیان له سه ر ئه وه بوو که به پئ برۆن، یا سوواری ئه و لۆرییانه ببن، که خه لکه که ده گو یزیتته وه بو ئیران و چه ند رۆژنکی که می دیکه سه ربازه عراقییه کان له ئیرانه وه بو داگیرکردنی کوردستان دین.

خۆم راستکرده وه وه سه لاووم لییان کردوو گووتم:

منیش له سه ر ئه و بوچوونه م، که به پئ خۆمان بکه یین به ئیراندا.

زۆریان پیخۆش بوو و خۆیان نزیک کرده وه و برپارماندا که هه رچۆنیک بیته مه شه و به سه ره رین و له گه ل خۆرده رچووندا، بکه وینه ری.

چووینه ریزی ته نه اکان و بی که ل و په له کانه وه دوو کاژیرنکی پیچوو نۆبه مان هات و لاوه کانی دیکه، پاش پشکنینیان، هه موو له داری کۆنترۆله که په رینه وه. ئه و سه ربازه فارسه ی که خه ریکی پشکنینی به دهنی من و

جان تاکه م بوو، ته ماشایه کی دوو کتیبه که و
دوورینه که می کردوو گه رانندیه وه بو نیو جان تا
بچکۆله که م. چاوی به ئەلبوومیک که وت و ته ماشای
کرد و که بینی ته نه چووار وینه ی تیدایه، ویستی ئەویش
بخاته وه جان تاکه وه که دووباره کردییه وه و گووتی:

ئاغا ناتوانیت ئەم ئەلبوومه ببه یته ولّاته که ی
ئیمه وه، چوونکه وینه ی دلته زینی تیدایه و ئەگه ر
هاوولّاتییه کانم بیین، تووشی ناره حه تی دهروونی ده بن.
به دهیان ولّام هات به میشکدا، ده متووانی ولّامی
بده مه وه، به لام هیچ یه کیکیانم دهرنه بری چوونکه،
ده مزانی ده بیته هوی تووره بوونی و له وه دایه ریگه شم
نه دات برۆمه خاکه که یانه وه و گووتم:

به پیز، ئەم وینانه میژووی نه ته وه که من و ناتوانم
به جییان به یلم.
گووتی:

میژووی نه ته وه که ت ته نه له چووار وینه دا،
باسی لیکراوه؟

گووتم:

به‌ئێ، به‌رپێز، هه‌روایه.

سه‌ربازێکی دیکه‌ی بانگ و کردوو ئه‌ویش
ته‌ماشایه‌کی کردوو به‌ دیکه‌تیش ته‌ماشای منی کردوو و
به‌ فارسی به‌وه‌ی یه‌که‌می گووت:

گرفت نیه، با بیبات.

سه‌ربازی یه‌که‌م گووتی:

ده‌توانیت بیبه‌یت، به‌ مه‌رجیک به‌ئێن بده‌یت،
پیشانی هیچ هاوولاتییه‌کی منی نه‌ده‌یت و گرفتی
ده‌روونیان بو‌ درووست نه‌که‌یت.

منیش گووتم:

به‌ئێ به‌رپێز، هه‌رواده‌که‌م.

(ئه‌و هه‌موو دیمه‌نه‌ دلته‌زینانه‌ی به‌رچاوی خۆی، ئه‌وی
دلته‌نگ نه‌ده‌کرد و خه‌مبار نه‌ده‌کرد، سه‌دان سائی
کووشتن و مأل و پیرانی و گر له‌ خانوو و مأل و خه‌رمان و
ره‌زوو له‌ سێداره‌دانی هه‌زاران له‌ میژووی دوردریژی
نه‌ته‌وه‌که‌ماندا، ویژدانی ئه‌وی نه‌ده‌هه‌ژان، ته‌نها ئه‌و

چووار وینه یه ی ئه لبوومه که ی من نه بیټ، که،
ئه ندامانی نه ته وه که ی تووشی گرفتی رهوانی دهکات (!!)
لاوهکانی دیکه ش، هر هه موویان راویستابوون
و ته ماشاو گوپیان لیمان دهگرت و منیان به
چینه هیشت. داری کۆنترۆله که ی به رزکرده وه گووتی:
فرموو ئه و لۆریپانه ی له دهستی چه پدا
راویستاوون بۆ ته نهاکان و بی که لووپهل و بی شت و
مه که قۆرسه کان.

که وتینه ری، که میک له لۆریپه کان
دوورکه وتینه وه، یه کیک له سه ربازه کان به دهنگیکی
به رزه وه، بانگی لیکردین وپرسی:

بۆ کوئی دهروڤن، وهرن سوواری لۆریپه کان بن.
هاورپیان ولامیان پینه بوو، باش بوو هات به میشکمداو
گووتم:

دهزانین به لام، سی چوواریکمان له وانه ین که
ناتوانین سوواری ئۆتۆمۆبیل بین و تووشی سه رئی شه و
رژانه وه ده بین و ده بیټ به پی ریکه ین و ناشمانه وی

یه کتر به جیهیلین و له یه ک دابچرپین، چونکه،
هه موومان خه لکی ناوچه یه کین.

سه ربازه که، که لیمان نزیکبووه وه، به نه رمی و
به کوردییه کی په تی زاراوی کرمانشاهی رووی له من
کردوو گووتی:

وا نیه که ده فهرمووی، به لام به هانه یه کی جوانت
هینایه وه، ده زانم بو سوواری لورییه کان نابن، به
قوربانی هه مووتان بم لاوانی دلسۆز. ئەگەر له ریگه ش،
سه ربازان رییان لیگرتن، هه مان قسه یان بو بکه ن و
منیش نیووم (ب. عابدییه) و ئەو کاغه زانه یان پیشان
بدەن که پیتانه، ئیتر ریبتان لیناگرن، ئەوه ش بزانه
ریگه که دووره و سه ختیسه. خودا ئاگادارتان بیّت.

ئەو گه رایه وه و ئیمه هه موومان سه رمان
سوورما له هه لویستی ئەو کورده دلسۆزه.
به هه ر حال به هه زار دهر دوو ئیش و ئازاره وه
گه یشتینه (خانه- پیرانشهر).

دهیان جوړه ئۆتۆمۆبیل راوئستابوون، هەر یه که
هاواری روښتن بۆ شارێک و دهقه ریکی ده کرد.
هاورپیکانم پرسیان:

تۆ به ته مای چیت، بۆ کوئ ئه پڕویت؟

گووتم:

هیشتا نازانم، به لام ئه وهنده پیه کانم به نازان،
ناتوانم ئیره به جیهیللم و ئه مشه و لیره ده مینمه وه و تا
سبه یی خوا که ریمه.

باوشمان به یه کدا کردوو وهک ئه وهی دهیان
سأل بیته که ترمان ناسیبیت.

هه موویان به ره و ئه و که سه روښتن که بانگی
چوون بۆ سه رده شتی هه لده دا. روښتن. دیسانه وه ته نها
مامه وه.

شاره که به مال و مزگه وت و کۆلان و
سه رشقامه کانیه وه، پڕ ببوون له خه لکی ئاواره. خووم
کرد به چه ند ئوتیلێکدا که له سه ر پلیکانه کانی شیاندا،
خه لکه که به دانیشتنه وه خه ویان لیکه وتبوو. چه ند

دوکاندار پیکم ده ناسی، رویشتم به ره و دووکانه کانیان،
به لّام هه موو داخرا بوون، ته نها شوینیک مابوو له
خه یالّمدا گه رماوی (حمام) کابرای (آذری) بوو،
رویشتم، ده رگا که یشی نه ده کرایه وه نه وه نده ی خه لّکی
له پشته وه راکشابوون، به تایبته لاوان و چه ندین
خانه واده به مندالّ و ژن و پیاوه وه.

پاش هه و لّدانیک دووروو درپژ، له و گه رماوه دا
شوینم ده سته که وت، بیگوومان به یارمه تی خانمیک که
له ویدا کاری ده کردوو له پیشدا ده مناسی.

شوینیک باشیان بوّ ئاماده کردم. تا خه وم
لیکه وت. چه ندین پرسیار میشکیان به جینه ده هیشتم.

بلّیت راست بیت؟ وا به ئاسانی. ته واو؟

ئه و هه موو به سه ره اتانه به فیرۆ چوو.

ده یان هه زار شه هید و سه قهت و په که وتوو،
سووتانی هه زاران گوندو باخ و ره زوو خه رمان، ده ها
هه زار مندالی هه تیو که وتوو و داک و بابی جه رگ و

دهروون، سووتاوو، ژئی لاوی به بی میردو براو باب و
کهس به جیماو، هه مووی له بیرکراو تهواو،
وشه ی تهفسه ره سنووروانه کهش زرینگی له
گویمدا نه ده براو ولا میکی دلپه سه ندیشم نه بوو بو تهو
هه موو پرسیارانه ی که هه موو گوشه و قوژنیککی
میشکمیان داگیر کردبوو.

ئه لبوومه کهم ده رهینا. چاوه کانم برپیه یه کهم
وینه و چووم به بیریککی قولدا. له میشکی خوودا
کردم به فیلمیککی سینه مایی و که وتمه باسکردنیان.
وینه ی یه کهم:

خانویه ک له یه کیک له گوونده کانی
کوردستان، بلایسه ی ئاگر به هه موو لایه کیدا ده چیت
به ئاسماندا.

وینه ی دووهم:
کۆرپه یه کی ههشت نو مانگه له سه ر پشت
راکشاوه، چووار داگیرکه ری سه روو شیوه رهش

وچلکنی دهم به پیکه نین به دهوریدا راویستاوون ،
لووله ی تفهنگیک له ده می کورپه که دایه و له بریتی مه مک
خهریکی مژینیه تی .

وینه ی سیهه م:

هه مان شوین . تهرمی هه مان کورپه به بی سهر ،
پارچه ئیسک و گوشت و میشک ، به ملا و نه ولادا
بلا و بووه ته وه .

وینه چوواره م:

ژنیک ی جل و بهرک دراوو . قژ ژاکاوو . چه ند
دیریکی خوین به سهر روومه تیدا به ره و خووار شوپرو
وشک بوونه ته وه .

ته رمی کورپه که ی به سهر رانه کانیدا
راکشاندووه . دهسته کانی کردوه ته وه و ورده ئیسک و
گوشت و میشکی سهری کورپه که ی له نیویاندا کو
کردوه ته وه .

بیده نک ، کپ ، تارام دانیشتووه .

ته ماشای خالیکی نه بینراو ده کات. له
چاوه پروانی که سیک یا شتیکی نه ناسراوو و نه زانراودا
دانیشتوووه .

ته وهی سرنج پاکیشه ره وینهی چوارهم
وینهیه کی ئاسایی نییه له و وینانهی که له سهر پارچه
کاغه زیکدا چاپ ده کریت .

ته گهر مروقیکی خاوهن ههست و ویزدان ،
ته ماشای چاوه کانی بکات ، به چند شیوه خویان
ده نوینن .

جاریک چاویکی ئاساییه وه کوو چاوی هه موو
ژنه کوردیکی دیکه .

جاریک پرن له پرسیار یا بیر کردنه وهی قوول .
جاریک پرن له شادی و پیکه نین و ئوومید .
جاریک خهم و ماته م و فرمیسک .

له راستیدا ته گهر مروقیکی دل سوژ لیان وردتر
بیته وه بوی دهرده که ویت که په ردهی سینه ماو

شووشەیی تەلەفزیۆن . رووداویک پیشان دەدەن کە لە
میشکی ژنەکەدا تۆمار کراوە .
لیوہکانی ، ھەلقراو ، کرۆژراو ، قلیشاوو ،
وہکو ھەزاران ژنە کوردی دیکە ، بەلام ئەوہی سەیرە لە
وینەکەدا دەجولینەوہ ، قسە دەکەن ، ئەگەر کەسێکی
گوئی بو خەم رایەلکەر ، گوپیان لیرابگریت ،
دەبیستیت ، باس لە رووداویک دەکەن کە دەیانەوی بە
جیھانیانی رابگەینن ، بەلام گوئیگر کوا ؟
تو بلایی جوگەلە خوینەکانی روومەتی ،
دەستەکانی و تەرمی کۆرپەکە پیویست بە باسکردن
بکەن ؟
ژنەکە دەلی :

ئاگادار کراینەوہ کە بە زووترین کات
گووندەکەمان چۆل بکەین . ھیرشی داگیرکەرەن بەرەو
ئیمە دەھات . ئەوہی تووانی ھەلپیت ، ھەلھات و
ئەوہی پییان کرا لە گەل خۆیاندا ھەلیان گرت و

روویان له گرده کانی نزیك و دوور کرد . تنها من و
چهند پیریکی په ککهوت و پیمان نه کرا . من له بهر
بیکه سی و کوړپه که ی بهرمه مکهم و نه بوونی که سیک که
له کاتی وادا په نای بو بهرم .

هیرشی داگیرکه ران هات . نهوه ی بویان برا ،
تالانیان کرد . نهوه ی نه برا به خانووه کانه وه ناگریان
تیه ردا .

ریزگه یشته مالی ئیمه . ته نیا من و کوړپه که می
تیدا بووین . میرده کهم له شهری دژ به داگیرکه راندا
شه هید کرا له کاتیکدا من باردار بووم . پیشمه رگه که
شه هید بوو و له بیر کرا ، ئیتر له مالله که پیدا چی
دهست ده که ویت ، بو بردن و تالان کردن . ئمه زورتر
رقیانی هه لساند . به بی دلسووتان و بهزه بی ناگریان له
خانووه که به ردا . نهوه ی پیم کرا نهوه بوو که ، کردم به
هووشیاری کورمداو ژووره کهم به جیه یشت . رام کرد
به ره و ده رگای ده ره وه .

هیز له ئەژنۆکانمدا برابوو. ترس سەرتاپی
لەشمی داگرتبوو. بە پال دیواری حەوشە کەماندا
دانیشتم. کۆرپە کەم تەوێند گووشارد بە خۆمدا .
بۆ ئەوێ لە گریان راوەستی و سرنجی
هێرشکەران رانە کیشی، مەمکەم خستە دەمیەوێ .
کتوپر بیدەنگ بوو .

تالانکەران لە دەرچووندا بوون کە یەکیکیان
ئاوێ دایەوێ . من و هووشیاری بینی . هاوریکانی
بانگ کرد .

هەر چواریان بە دەورماندا ریزیان بەست و
چاویان برپە من و کورپە کەم . لە شەرماندا بە
چمکیکی کۆلوانە کەم سینە ی خۆم و سەری کۆرپە کەم
دایۆشی .

ئەوان بیدەنگ راویستابوون . منیش دەپارامەوێ
خودا و پیغەمبەر و هەموو شیخ و تیمامە کانم هینابوێ
تکا بۆ ئەوێ زیان بە کۆرپە کەم نەگە یە نن .

بێدەنگییان کەمیک دلخۆشکەر بوو . وامدەزانی
دلیان پیمان دەسووتی و پەشیمان لەوەی
خانوەکەمانیان سووتاندوو . نەمدەزانی بێدەنگی پیش
رەشەبایەو بێرکردنەو لە دانانی پیلانیکە بوو کوشتنی
کۆرپەکەم ، کە ئەوەندە بێبەزەبیانەو قێزەوێن بیت کە
بەر لەوە لە جیهاندا رووی نەدابیت و بێ شیوەو بێ
وینە بیت .

لە ناکاودا یەکیکیان کە کەمیک کوردی دەزانی
گووتی:

تو دایکیکی باش نیت . چۆن وا شیر دەدریت
بە منداڵ . بە بیستنی ئەو وشانە زۆرتر دلم خۆش بوو و
هەستم بەو کە بەزەیی پیماندا هاتبیت .
کردی بە بالی هووشیارداو لە سەرگازی پشت
کووتای بە زەمیندا . ئازاری پیگەیشت و دیسانەو بەر
بووە گریان . ویستم خۆمی بدەم بە سەردا . هەمان
کەس بە پیلەقەیه ک منی فریداو گووتی:

ته ماشاکه ، من فیرت ده که م چۆن شیر به مندال
بد هیت .

لووله ی تفه ننگه که ی خسته ده میه وه . هووشیار
وایزانی مه مکی منه . گرتی و به ربووه مژینی . هه موو
که وتنه پیکه نین . له کاتیکدا هه موومان ته ماشای
هووشیارمان ده کرد ، داگیرکه ره بیویژدانه که په نجه ی
نا به به له پیتکه ی تفه ننگه که یدا . ته نیا ئاگام له ده نگی
ته فه که بوو . ئیتر دلّم بوورایه وه و ئاگام له خوّم نه ما .

که چاووم کرده وه ته نیا تهرمه بی سهره که ی
هووشیارو ورده ئیسک و گوشته کانی سهریم که وته بهر
چاوو .

خوینه گه شه که ی هیشتا هولمی لی بهرز
ده بوه وه . داگیرکه ران رویشتبوون . منیش هیچم پینه کرا
ئه وه نه بیت بهم شیوه یه که ده بینن ، تهرمه که ی بخه مه
باوه شم و پارچه کانی سهری بخه مه نیو ده سته کانم ،

تاوہ کوو فریشتہ کان ببینن و ھه والی به سہرھاتہ کہ
بگہ یه نن به خودا وھند .

کہ زہر دہ خہنہ دیت به سہر لئوہ کانمدا ، بۆ
ئوہ یه کہ ھووشیارو باوکی دہ بینم باوہشیان له
یہ کداوہو پیکہوہ خہریکی یاری کردن .

کہ پیالہی چاوہ کانم پیر له فرمیسک دہ بن ، بۆ
ئوہ یه کہ دہ لیم ، دیارہ منیان خۆش نہ دہ ویست ئه گینا
چۆن تہ نہایان به جیدہ ھیشتم .

کہ بیر دہ کہ مہوہ ، بۆ ئوہ یه کہ ھووشیارم ، دہم
و سہری پیوہ نہ ماوہ ، ئه گہر گریا ئه مجارہ یان چۆن
شیری بدہ می .

کہ دہ بینن له چاوہ پروانیدا ، دانیشتووم ، بۆ
دیتنی ئوہ ساتھ یه کہ خوینی غیرت له رھگی کورداندا
بیته جۆش و بیر له تۆلہی ھووشیارم بکہ نہوہ .

له زنجیره ی، له پیناوی شهرفدا:

زریکه ی دووهه م

که خوداوهند ژنی درووست کرد ، مه بهستی ته وه
بوو که بهو ههونه ره ی له درووستکردنیدا به کاری
هینابوو سروشت برازینیتته وه و جوانیه کی زورتی
پیبه خشیت .

به تیپه ربوونی زه مان نایارانی خودا ، له پیناوی
مه بهستی تاییه تی خویاندا که وتته ته وه ی که ته و
ههونه ره ی له چاوی ستایشکه رانیدا بشارنه وه . به و
هویه وه به بیانوی پاراستنی له چاوه برسیه کان و
ریزلیگرته ی به نیوی دروستکه ره وه برپاریان ده رهینا
که ته و تابلو جوان و شاکاره داپوشریت . له نیو چووار
دیواریه کدا، زیندانیان کرد . ته نیا بو مه بهستی تاییه تی
خویان به کاریان ده هینا . له کاتیکدا ته گهر و ابوایه

خودی درووستکه ره دهیتوانی له کاتی له دایک بوونیدا
چهند گه زیک قوماشیشی له گه لدا ره وانه بکات یا له
راستیدا بهو شیوه جوان و سرنج راکیشه ره دروستی
نه ده کرد .

ئه م به سه ره اته به ته واوی وه کوو کرداری
هونه رمه ندیک دیته بهرچاوو که تابلویه کی بیئه ندازه
جوان و بیهاوتا بکیشیت و له بریتی ته وهی له
پیشانگایه کدا بیخاته بهر چاوی ته ماشاکه ران تا
دهست و په نجه خو شی لیبکه ن و ستایشی کاره که ی
بکه ن ، پاش ته واو بوونی ، تابلوکه به پارچه په پویه ک
دایبپو شیت و له ژیر زه مینیکی ته نگ و تاریکدا
بیشارته وه . بیگومان به هونه رمه ندی وا له شیت
به ولایه هیچ شتیکی دیکه ناگوتریت .

راسته ، راسته ، راسته ته وهی دهیلی ، راسته
به لام ریچاره ، ریچاره چیه ؟

هه ستایه سه ر پپو به توور په ییه وه گوڅاره که ی
فریدایه سه ر ته و کوورسیه ی که له سه ری دانیشتبوو .
به ره و ژووره که ی دایکی که وته ری و له به ر
خویه وه ده یگوت:

قسه ، قسه ، نووسین ، نووسین ته نیا به نووسین و
هیچی تر . کی نالی تویش کاکي نووسه ر، هه مان کار
به خوشک یا کیچ و ژنه که ی خوت ناکه یت ، که به نیمه
ده کریت .

له ناکاوداو به په له گه رایه وه . کردی به
گوڅاره که داو خسته یه بن بالی و گووتی:

باش بوو له بیرم نه چوو ، ته گینا سه رم له له شم
جوودا ده کرایه وه ته گه ر بکه وتبایه به ر چاووی باو کم یا
کاکم .

له دیوار ده رهاوسیکه یان نزیک بووه وه . ملیکی
به رز کرده وه ، سه ریکی راوه شانند و له به ر خویه وه
گووتی:

تهویش نه هاتووه تهوه ، چیده بوو کوورانیس وه کوو
کچان تا تمه نیک برؤیشتبانه قوتا بخانه وه له پاشان له
مالدا زیندان بکرا بان . نه و جا ، هه موو ساتیک
ده مبینی .

خویکرد به ژووره که ی دایک و باوکیدا .
له چکه که ی له سهر کرده وهو توری هه لدا به لایه کی
ژووره که دا . رووبه پرووی ئاوینه ی که نتوره که راویستا .
دهستی کی هینا به قژه که یدا :

دریژ ، رهش ، نه رم ، خاوو بیرقه دار ، به لام به
که لکی چی دیت ؟ ده لئی له عنهت له شهیتان بکه م و
له بنه وه بیبرم . به لام نا ، نا ، باشتره بمینی .

له توی دهسته کانیدا کوی کرده وه ، به رزی
کرده وه ، بایه کی خووارد . جاریک به شانی راستیدا ،
جاریکیش به شانی چه پیدا شوژی کرده وه و خوژی
به ملاو ته ولادا سوورانه وه و یه ک دوو جاریش دهستی

هینا به سینهو ناوقه دی خویداو سهر تا پیی خوئی
رووانی .

له کاتیکدا دیسانه وه له گه ل ئاوینه که دا
که وتبووه قسه کردن و باسی جوانی له ش و ئەندامی
خوئی بو ده کرد ، باوکی کردی به ژووردا . له ترساندا
به شیوه یه ک سهری لیشیوا که کتوپر په لاماری
له چکه که ی داو قزه که ی پیدا بو شیی . له بیری کرد
باوکیه تی و له ژووریککی به ستر او دایه .

باوکه که پرسیی له گه ل کیدا قسه ت ده کرد ؟

سه یران: له گه ل خو مدا .

نهمده زانی له علم الابدانیش (ئەندامی له ش
ناسین) سهرده رده که یت .

سه یران سهری دانواندو به هیتواشی ژووره که ی
به جیهیشت .

باوکی گوویی له هه موو قسه کانی گرتبوو . جم و
جوله کانیشی بینیبوو و تووکه کانی له شیشی بیوون به

درک. چاوه کانی گری ئاگریان ده باراند. به لام
نه مجاریان خوئی پیراگیراوه دستی له سهیران بهرز
نه کرده وه.

ئاوینه که ی ده رهیناوه له ده رگای ژووره که وه
فرییدا بو ناوه راستی حه وشه که.

جووله له سهیرانه وه نه هات و خوئی پی
پیشان نه دا.

باوکی له مال ده رکه وت.

سهیران، خه ریکی کو کردنه وه ی شووشه
شکاوه کان بوو که دایکی کردی به ژووردا.

ئه ی روو سهیران ئه م شووشانه چین؟

ئاوینه ی که نتوره که یه؟

مه گهر باوکت هاتبووه وه؟

دیسان به رامبه ر ئاوینه که بوویت؟ چه ند جارم پی

گووتی، به سه، وازینه. خو ت مه ده به کوشت.

چه ند روژیک تیپه ری . ته له کانی قژی له توی
له چکه که یه وه به سهر دم و چاوویدا شوورپبونه وه .
له تاووی ههوزه که ی نیوه راستی هه وشه که یاندا خووی
رووانی و دهستیکی هینا به له چک و قزو دم و
چاوویدا .

براکه ی تاووی ههوزه که ی وشک کرد .

ئه مجاره یان خه می نه خواردن . چوونکه ماوه یه ک
بوو له تاوینه ی چاووی کورپه لاهه که ی ده رهاوسییاندا
ته ماشای خووی ده کرد و ئه و باسی جوانی ته می بوی
ده گیرایه وه و ئه م به په نجه کانی ئه و قژه که ی خووی
داده هینا . ئیتر نیوه پروانیش له سهر کورسیه که ، له
سیبه ری پال دیواری ده رهاوسیکه یاندا دانه دهنیشت .
له سه ربانی خانوو که یاندا ، له پال سیبه ری یه کتردا
خویان ده شارده وه .

جاروباریش زیرکه یه کی ده کرد و پیره ژنه که ی
ده رهاوسیی ئه وولایان به ئاوه سینه که ی ده می خووی

داده بۆشی تا دهنگی هه ناسه ی خوۆشی پیکه نینی
نه گات به گوپیان ، بترسین یا شهرم بکه ن و ئیتر واز له
هاتنه سهربانی نیوه پروان بهینن .

هه ر ئه و ده رهاوسیه بوو که به پۆلیسه کانی

گووت:

ئه م دوو په پووله ناسکه بیگونا هه تاوانیان چی
بوو که وای به سهربان هینا . ده تگووت بولبل و گوولن
که به پال یه که وه داده نیشنن . به دلێکی پاکه وه
یه کترین خوۆشه ویست . ئه گه ر خوۆشه ویستی گوونا ه و
تاوانه خودا بۆچی دروستی کرد ؟ ئه وان مه به ستیان
خراب نه بوو . من چه ندین جار گویم لیبوو که
کووره که ، ده یگووت:

هه ر که قوتا بخانه م ته واو کرد ، به بام ده لیم له
بابت داخووزیت بکات . ئه مرۆش به هه مان شیوه ،
پیکه وه دانیشنتبوون ، قسه یان ده کرد ، نه خشه یان بۆ
پاشه روژ ده کیشا . من به زۆر گویم له زیرکه ی

یه که می بوو، تهو زریکه ی خویشیه ی که هه موو روژ ده یکرد. ئیتر نازانم تهو خودا نه ناسه ی باوکی چۆن له خواره وه گوپی له دهنگی بوو. نازانم چۆن وا به په له خوی گه یانده سه ره وه بی ته وه ی ته وان پی پی بزنان و فریای خویان بکه ون و چۆن وا کووتوو پر هاته ده ست و کاری خوی کرد.

له کاتیکدا ته رمه کانی سه یران و کوره که ی ده رهاوسیانیان، به ره و ئۆتۆمبیلی فریا که وتنه که ده برد، باوکی سه یرانیش ده ست له پشته وه به ستر اوو به ره و ئۆتۆمبیلی پۆلیس، هه ر ته و پیره ژنه ی ده رهاوسییان بوو که به ری له باوکی سه یران و پۆلیسه کان گرت و به دهنگیکی به رزه وه، له بهر چا ووی خه لکی گه ره که که، گووتی:

حه مید، زۆر چاک گوئ بگره. تهو دوو به سته زمانه یه کترین خویش ده ویست و به ته مای ته وه بوون به یارمه تی و بریاری تو، تا چند مانگیکی دیکه،

ژیانی ژن و میردی درووست بکه‌ن ، به‌لام تۆ به‌م کاره
ناره‌وایه‌ت ته‌وانت تاره‌زوو به خاک کردو واتزانی به‌م
کاره‌ت شه‌ره‌ف و تابرووی خۆت پاراست ، به‌لام له
راستیدا تابرووی خۆت برد ، ته‌گهر سه‌د سالی
دیکه‌ش پیکه‌وه بووایه‌ن نه‌ که‌س پییانی ده‌زانی و نه
تابرووی تۆ ده‌چوو . به‌لام ئیستا ته‌گهر سه‌د سالیس له
زینداندا به‌ریته‌ سه‌ر ، له‌ کاتی تازاد بوونتدا خه‌لکه‌که
ده‌لین ، ته‌و پیاوه‌ی که‌ کچه‌که‌ی خۆی له‌ باوه‌شی
کوریکدا کووشتبوو له‌ زیندان تازاد کرا .

پازی مهړی

به دوو چاووی سهد له سهد جیاوازه وه
تهماشای یه کتر ده که یین . ئیمه مهړو چاوو له دهستی
شووانه کانمان و گوی بو فیکه یان شلکه رو مل که چی
فهرمان و ئاماژه ی گۆچانیان . ئارام بمانبهن یا به په له ،
یهک له دوی یهک یا په رتوو بلاو ، بو شوینی خوش
ئاوو ههوا یا ناخوش ، فینک یا گهرم ، سهوز یا وشک ،
وهک گووتم ملکه چ و فهرمانبه رین . زوریش ریزیان
لیده گرین .

به لام تهوانی شووان ، به چاویکی دیکه وه
دهروانه ئیمه ، له گه لئ هوه شدا زور چاک دهزانن
ته گهر ئیمه نه یین ، تهوان هه رگیز نابن به شووان و به بی
نیوو نیشان ده میننه وه ، به لام وا ریکه که وتوو که به
سه رشان و ئیسک و که لله سه ری ئیمه دا ههنگاو بنین

و بهرز بینه وهو وهکوو شوونیککی نیودارو به هیزو توانا
پیی بنینه گوره پانه وهو خویمان به خه لکی گوونده کان
بناسینن .

تاوهکو نه بوون به شووان ، به دهیان جار
دهست به سهرو پشتماندا ده مالن و قسه ی خویشان
بو دهکن ، به لام که بوون به شووان بپراو بپر ، نه نازیک
دهمی نییت و نه دست به شان و ملدا هینان .

به یانیان که له مال دهرده چین ، یه که مین دیمه ن
چاوومان پیده که ویت و پرووه پرووی ده بینه وه ،
گوچانه که ی تهوان و سهرو که لله ی تیمه یه .

یه که مین دهنگ گویمان لئیده بیت گفه ی په له
به ردی تهوان و قیره و جنیودانیانه .

پاش ماوه یه کیش له بازنه یه کی تهنگدا کوومان
ده که نه وهو له ناکاودا فه رمانی به ری که وتتمان بو
ده رده هی نن . هه رگیز مافی ته وه مان نیه به و ریگا و
شوینانه دا بروین که خوومان به باشی ده زانین و پیمان

خۆشه و به گویره ی دلمانه ، به لکوو ، به ریگایه کدا که
ئهوان پییان خۆشه و خۆیان تییدا ههست به ئارامی و
ئاسایش دهکه ن و لییدا ماندو و وهپس و بیزار نابن ،
به دووای شوینی کدا دهگهرین ، که دیمه نه که ی بو
خۆیان جوانتر بیت و سبهره که ی زۆرتروو باکه ی
فینکترو شنه ی خۆشتر ، تاوه کو بتوانن باشتر پشوو
بدن و بلوین لیبدن و جاروباریش وه ک خۆیان ده لاین
چاوویک گهرم بکه ن . ئیتر به لایانه وه گرنگ نیه ، بو
ئیمه ی بهسته زمان سهوزه گیا هه بیت یا نه بیت ،
ئاوودار بیت یا بیئاوو . گوپی پینادنه ئه گهر پر له
مه ترسی بیت ، یا ، نه بیت ، چونکه دلنیا ن له وه ی که
گورک تا گوشتی کارو به رخ هه بیت ، به شوین گوشتی
شوواندا ناگهریت و ددانی بو تیژ ناکات و گیانی خوی
ناخاته مه ترسییه وه ، جگه له وه ی جی و شوینی
شووان ، هه میسه دووره له مه ترسییه وه .

سه ر له ئیواران هیشتا هه تا و چه ند ږم به رزه
به ئاسمانه وه ، ده مانده به ر په له به ردوو دیسان
ده که وونه پيشمان و به ره و گووند ده مانگه ږینه وه و
ده لاین تاریک داهات ، ئیتر چا وومان نابینیت و ږیگاش
دوو رو دریزه و ږر له به رزی و نزمی و دیو درنج و گورک
و چه قه ل .

ئه وه ی سه ر سوږینه ره ، به ر له وه ی له گووند
نزیك ببینه وه ، له پال گردیکدا یا پیچی ږیگایه کدا ،
ږامان ده گرن و دیسانه وه له بازنه یه کدا خرمان
ده که نه وه و هه ږه شه مان لیده که ن بو ئه وه ی ده نگمان
لیوه ده رنه چیټ ، تا خه لکی گووند له زوو گه ږانه وه مان
ئاگادار نه بنه وه و به و هو یه وه لومه یان نه که ن . جارو بار
ئه گه ر یه کیکمان پی له و سنووره ده رکه یان که ئه وان
بو مان ږاده کیشن ، یا له ره فتارو کرداریان دلته نگ
ببین ، یا ئه و شوینه ی بو مان ته رخان ده که ن به دلمان
نه بیت و که میک گرژی به ږینه سه ر ږوومان ، کاریکمان

پیده که نه گورک دهیکاو نه ریوی و به دهیان تانه ی
ناره واو ناشرینمان بو هه لده بهستن وده که ونه پیلان و
نه خشه کیشان بو له نیو بردنمان . وهختی هاتتی گورک
و چهقل دهزانن ، هندی جار بهر له هاتیان ریگه ،
به وانهمان ددهن که جارو بار لیان یاخی دهیین
تاوه کوو له رانه که دوور بکه وینه وهو تهو تازه له
درپدانه ی که ددانه کانین بو خواردنی نیمه تیژ کردوووه و
چاوه پروانی هه لن ، به ئاسانی و به بی ترس په لامارمان
بدن و لهت له تمان بکه ن . بو دلنیا کردنی تازه له
درپدانه کانیش له نه بوونی مه ترسی ، خو یانمان لی دوور
ده که نه وهو له شوینه دووره که یانه وه پاش له نیو چونمان
ده که ونه هاوارو قیژهو ته گهر خه لکیش پیرسیت به
شیوه یه کی تهو تو به سه رهاته که ده گیرنه وهو دهست و
بال راده وهشینن و رهنگیان زهرد و سوور وهرده گیرن
که ده لپی پاله وانانه به رانگایی و شه ریان له گه ل
هیژ شه پینه راندا کردوووه و تا توانیویانه دژیان

راویستاوون و چند دلۆپیکیش فرمیسکی درهوین
دهپرژن. خه لکی دلپاکیش باوهریان پیده کهن و
فریویان دهخۆن و بهزهییان پیداندا دیت.

جاروباریش وایان لیدیت خویان دهن به
ناژهلکی درنده و له کاتی تووره بووندا بهرامبه به
ههندیك، له داواکانمان، یا له کاتی ماندوبوون و
ههست به بیتوانایی کردندا، ئیسک و گوشتمان
دهههنجین و تیکه ل به یه ک ده کهن و زیندوه کانمان
سه د رهحمهت له گورک و چهقل شیرو پلنگ ده کهین.
ههندی جاریش وا پرویداوه ههندیکیان له نیوهی
ریگادا به جیمانیان هیشتووه، به هۆی دهوله مهندی و
به رباخه ل پر بوونه وه یا له بهر به لین دانیان به ئاغای
گوونده کانی دیکه بو ئه وهی شووانییان بو بکهن یا به
هۆی وه رس بوون و بیهیزیه وه، بوون به هۆی په رت و
بلا و بوونه وه مان، به م گووندو ئه و گووندادا یا ون بوون و
له نیوچوونمان، ته گهر خه لکیش لیانی پرسی بیت،

بۆچی وازیان هیناوه، سهدان به لگه و بیانوی
جۆراوجۆریان هیناوه ته سهر زمان. له پاشدا به ژیان
له گونددا به سهندهیان نه کردوو و به جیان
هیشتوو و به ره و شاره خۆشه گه وره کان کۆچیان
کردوو و به و پارو و پوولانه ی به خوینی ئیمه کۆیان
کردوو ته وه ژیان شاهانه یان بۆخۆیان و خاوو
خیزانیان دروو ستکردوو.

له راستیدا هۆی هه میسه دوویات بوونه وه ی ئه م
به سه رهاته خه مناک و دلته زینانه، ئیمه خۆمانین،
خۆمان تاوانبارین و خۆمان گونا هکار، چونکه له
لایه که وه گوی داخراوو، زمان به ستراوو، چاوو
دابۆشراوو شوپیان ده که وین و مل که چی
فه رمانه کانیان ده بین و بریاره کانیان به جیده هینین، له
لایه کی دیکه شه وه، ئه و هیزو تواناو دلیرییه، له
خۆماندا ناهینینه بوون که خۆمان مافی هه لباردنی
شووانه کانی خۆمانمان هه بیت.

ولاتی شماره زهرده والئه كان..... د. يوسف زهنگه نه

بۆيه، هه تاهه تايه، سه روو چاووي ئيمه يه و چه پۆك و
مشتي ئاسنيني ئه وان.

شووتی خویناوی

دوو سال بوو رژیعی پادشاهی تیکشکابوو و عراق
ببوو به کووماری. لهو شه قامه دا که نیوه کوردییه کهی
ده بیئت به جاده چاله که، دوو کوولان خووارترله
مه زاره کهی امام احمدی که رکوک، به بی ئه وهی خوئی
تیک دابیئت و ته ماشای ئه م لاهو ئه و لای خوئی کرد بیئت،
ده مانچه کهی له باخه ئی دهرهیناوه و راسته و خو و زور
له نزیکه وه دوو گوللهی ناووه به سهر دهر ویشه پیره قز
دریژه که وه.

چه ند خووله کییک پاش ئه وهی خوورئاوا بوو بیئت،
له کاری کریکاری، گه پاره ته وه و شووتییه کیشی تووند
گوشیوه به باوه شیدا نه وه کوو به رب بیته وه و خه ونی
منداله کانیه ته دی، چونکه یه ک مانگ بووه
ژنه کهی پی گوتوو بوو:

پیاوه که، بوئی شووتی دهره اوسیکان ئاوی له ش
و چاوی منداله کانیا و شک کردوو، ئه گهر خوی

کردوو رۆژئیکیان کارت دهست کهوت، ئەو ئاره زووه یان بهینه ره دی و شووتیه کیان بۆ بکره.

ئەو رۆژه له دووای نوێژی به یانی، که وتووته ری بۆ مهیدانی کار، که له بهرامبهر چایخانه که ی احمد ئاغا بووه له که رکووک و ئەو رۆژهش کارئیکی به نیو دینار دهست که وتوووه و زۆریش دلشاد بووه به کرپنی شووتیه که.

خۆی و شووتیه که ی باوهشی، خلتانی خوینی سوور بوون. نا هەر خودای ئاسمانه کان، به لککوو خه لکانی گه ره که که ش بکووژه که و کووژراوه که و رووداوه که شیان به چاووی خۆیان بینیه و دهستخۆشی و ئافه رینیشیان له بکووژه که کردوو، به لام خوای ئاسمانه کان بیده نگ بووه.

سه رۆکی دادگا، که به دیواره که ی پشت سه ریدا له تابلویه کدا نووسرا بووه - ئەگه ر داوه ریتان کرد له نیوانی خه لکدا، راستپه روه رانه بیکه ن- چه کووشه که ی کوتاوه به سه ر میزه که ی به ر دهستیدا و گوویه تی:

کوژراو کہ تا ئیستا، نیوہ راستہ قینہ کہ یمان بو
ناشکرا نہ بووہ و تہ نیا لہ جل و بہرگہ کانیدا زانیومانہ کہ
کورده و لہ کہ لہ رہقہ کانہ، ویستوویہ تی شووتیہ کی زل
و زہبہ لہ ح و رہق و تہ ق بکووتیت بہ سہر مروقیکدا کہ
تہ نہا پی گووتووہ، "ئہ و شووتیہ چہ ند زہبہ لہ حہ."

ئہ ویش لہ تاووی گیانی خوئی و لہ پیناوو رزگار
کردنی خویدا لہ مردن، دہمانچہ پسولہ دارہ کہی
دہرہیناووہ ویستوویہ تی دوو گووللہ بنیت بہ
شووتیہ کہ ووہ وردی بکات، بہ لام بہ ہلہ، بہر کوژراوہ
تاوانبارہ کہ کہ ووتووہ و کووشتوویہ تی.

کوژراو، ئەگەر زیندووش بمابایہ و دەستگیر
بکدرابایہ، سزای ہەر کوشتن و لہ سیدارہ دان، دہبوو،
بہ رامبەر ئەو ہەولہ درندانہ یہی کہ داوویہ تی بو
کووشتنی مروقیکی بیتاوان.

بۆیہ، بریارمان دا بہ نیوی خوداو نیوی لیژنہی
دادپەرورہرانہ ووہ، نہ تہ نہا بہ ئازاد کردنی ئەم مروقہ
بیگونناہہی نیو قہ فہسی تاوانباران، بہ لکو ریز لینانی و

ولاتی شماره زه زده وائله كان..... د. يوسف زهنگه نه

به رز نر خاندنی کاره که ی که به جیهینانی فه رمان و
برپاری دادگا راستپه روه ره که مانه.

کو تایی دادگایی....

دهنگی چه پله ی ئاماده بووان و فیکه و
هه ئه ئه یان هائله که ی هیئاو ته هه ژاندن.

خه ونی کۆرپه یه کی له داییک نه بوو

سه زه مینییکی پان و پۆر، ده ولّه مه ند به سامان و کانزای خودادادی. دوو بر، چه ته ی، ریپر، ری له هه موو کاروانیک ده گرن و رووتیان ده که نه وه، جاروباریش به گژی یه کدا ده چن. به لّام، که به رژه وه ندییان ده که ویتته مه ترسییه وه، رابووردوو له بیر ده که ن و ده ست له ده ست ده نیّن، به هاوبه شی ده که ونه تالان کردنی ولّات. سیسته می ئابووری که هیچ، ده سه لّاتی سیاسیش داگیر ده که ن، ده برن و ده درن و ده دوورن. ده که وه نه لیژنه درووستکردن، لیژنه ی زمان برین، لیژنه ی دهنگ دامرکاندن، لیژنه ی چاوو ده رهینان له پیناوی نه دیتی راستییه کاندای، لیژنه ی گوئی کهر کردن، له پیناوی ریگرتن له بیستی ناله و گریانی بیکه سان و سته ملیکراوان، لیژنه ی پشتیوانی له گهنده لی و

گەندەلکاران، لیژنەى داگیرکردنى زەمین و باخ و
کێلکەکان و هتد.....

مندالە که له داییک دەبیت، خەونە که دەبچرپیت و
به نیوه چلی دەمینیته وه..... دامەزراندنی لیژنە بەردەوامە.
پرسیار: تاکەى؟

ولام: خەوى ئیمەى لال و کەرو کویر خوش..... با سەرى
خۆمان به لیفه که داپۆشین، دۆشه گە که شمان
نەرمە..... با مندالیکی دیکە دروست بکەین، تا مندالە
تازە کەش، خەون ببینیت و چیرۆکە که مان بو تەواو
بکات.

ولآت به سروودی نیو گه رماوورزگار

نابیت.

له کتیی: مانیفیستوی بیرى نه ته وه یی کوردییه وه. هیشتا چاپنه کراوه.

ئه مه چیرۆک نیه و رووداویکی راسته قینه یه، به که میک، دهستکارییه وه. ئه فسه ره که ش، مرۆفییکی له رچه لکدا، بلوو جستانییه.

له و رۆژه وه له ههواره تازه کهیدا، نیشه جی بووه، که له ژووریک و چیشخانه یه کی بچووک و گه رماویک و ئاودهستی پیک هاتوو، ئه و لاوه هه موو به یانییه کی زوو که له خه و هه لدهستیت، خوی دهکات به گه رماوه که داو بو ماوه یه کی دووروو درێژ له بن دووشه که دا، رادهویستی و به دهنگیکی زۆر به رزه وه، ده که ویتته گۆرانی وتن، که له راستیدا سروود خویندن، تا ته واو ده بیته و هه موو رۆژنیکیش، هه مان سروود دوویات ده کاته وه.

من کوردم، کوردستانیم، نه سووریم و نه عیراقی، نه تورکیه یم، نه ئیرانیم.

خانووہ کانی ئەو ولّاتەش کہ ئەوی تیدا دەژیت هەر
وہ کوو ئەوہ وایہ کہ بلیّی له مقهوا درووست کرابیتن،
ئەگەر نقە یەکت لیّوہ بیت دەرہاوسی دیوار بە
دیوارەکت گوپی لیّدە بیت و تۆش ئەوہی ئەوان.

گۆرانییە کانی، دەرہاوسی کانی تەنیشت و
سەرہوہو خووارەوہشی وەرپس و بیزار دەکات و نەرّمە
گفتووگو و قسە کردنیش له گە لیّدا بە کہ لکیان
نە هاتووہ.

رووداوہ کہ یان گە یاندووہ بە پۆلیس و له گە لّ دەقی
وشە کانی سروددە کہ یدا کہ گەرہو بچووکی
دەرہاوسی کانی بە بی زانیی ماناکە ی فیّری بوون و
لە بەریان کردووہ.

بەرپۆہ بەری پۆلیسی ئەو گەرہکە ی ئەوی تیدا
دەژی، لیّدە پرسى:

نیووت چییە؟

نیوہکە ی دەلیّ.

خە لکی کوپی؟

به لووت به رزییه که وه ده ئی:

خه ئکی کوردستانم.

خانمه پۆلیسه که ی پشت کۆمپیۆته ره که که
وشه به وشه وته کانی تۆمار ده کات له ولّامی نیگای
به رپۆه به ره که یدا ده ئی:

گه وره م، کۆمپیۆته ره که مان، ولّاتیک به و نیوه وه
پیشان نادات و نانسیت، له نیو لیستی ولّاتانی جهاندان.
به ر له وه ی به رپۆه به ره که ولّام بداته وه، کورپه که
روو له خانمه که ده کات و ده ئی:

کۆمپیۆته ره که تان زۆر کۆنه بۆیه ئه و نیوه ی تیدا
نییه، بیگۆرن، یا، کئ نالیت له بهر هۆیه ک له هۆیه کان
نیوه که تان تیدا تۆمار نه کردوه.

خانمه که ته نیا ته ماشای چاوی به رپۆه به ره که
ده کات و به رپۆه به ره که ش روو له کورپه که ده ئی:

وا دهرده که ویت تۆ له کاتی هاتندا زانیاری هه ئه ت
داووه به سنووروانانی ولّاته که مان و به گویره ی
قسه کانیشته، لاویکی زمان درێژی و حه زته له زۆر قسه

کردنه. ههروهها له بهر ئه وهی که بووی به هوئی ئازارووی
نا ئارامی بو دهرهاوسی کانت، به گویرهی ئه وه دهسه لاتهی
که یاسا پیی داووم برپار دهدهم که، (روو له خانمه کههی
پشت له کو مپیو ته ره که دهکات):

شه ش مانگ زیندانی بکریت و له پاشان رهوانهی
ولاته کههی خوئی بکریته وه.

به ره له وهی کوپه که دهه بکاته وه، خانمه که سه ره
به رز دهکاته وه وه به به رپوه به ره کههی ده لیت:
به لام گه وره م به به رپرتانم راگه یاند، که ئه م کوپه
بیوولاته.

به رپوه به ره که پاش که میک بیر کردنه وه ده لیت:
باشه بیگوره به، پاش ته واو بوونی، شه ش
مانگه که رهوانهی شیتخانه بکریت.

(روو له کوپه که دهکات و به ردهوام ده بیت له
قسه کردنداو خانمه کهش خه ریکی نووسین ده بیت) تا
له ویدا له قووتابخانهی شیته کاندای زور باش فیبری

راستیە چەسپیندراوہکان ببیت و نەکەویتە شوینی
خەیاڵات.

روو لە خانمەکە دەکات و دەلیت:

تا ئێرە بنووسە و ئیتر وشەکانم تۆمار مەکە.

روو لە کۆرەکە دەکات و بەردەوام دەبیت و دەلی:

و دلی بە نیو و نەخشە ی سەر کاغەز خووش
نەکات و کار بو بە دەینانی ئەو خەیاڵانە بکات کە لە
میشکیدیە و لە سەر زەمیندا بیسەلمینیت، نا، بە
قسە ی زل و سروود و گۆرانی. ئەو سەردەمە بە
سەرچوو، ئیستا کاتی کار کردنە، کار کردنی بە کۆمەڵ.
ئەگەر دەتەوی وڵاتی سەر کاغەزو مقەوا درووست
بکەیت ئەو کارێکی زۆر ئاسانە و دەتوانی بە تەنیایی
ئەنجامی بدەیت، بەلام ئەگەر دەتەویت یا لە راستیدا
دەتانەویت، وڵاتیکتان هەبیت بە ئازادی و سەربەری
وہکوو خەلکانی وڵاتانی دیکە ی جہان لە نیویدا بژین و
ئالایەکی دانپیدانراووتان هەبیت لە سەر سەرتان
بشەکیتەوہو لە بن سیبەریدا بحەسینەوہ و

پاسه پورتیکتان هه بیّت که نیوو موری ولّاته که تانی به سه ره و بیّت و به بی ترس هات و چۆی پی بکه ن، ده بیّت به کۆمه لّ کاری بو بکه ن. یه کییه تییه ک له نیوانی خۆتاندا بهیننه بوون، جوگه له ی خۆینه کانتان تیگه لّ بکه ن و بیکه ن به یه ک رووبار، تا شه پۆله کانی، دوژمانتان رامالکینیت و دهست له یه خه تان بکه نه وه. پیویستان به رابه ره، رابه ریکی دلّسۆز و خه مخواروو به وه فاو چاوو نه ترس و نوکه ری بیگانه نه بوویّت و نه بیّت. (کۆره که که له و ماوه یه دا واتی و پماوو وه ده می کراوه ماوه ته وه و هه ناسه ی پپه لّنه کیشر او وه به دیقه ت رووانیویه تی، ده می به رپّوه به ره که و فرمی سکیش له چاوه کانییه وه به شیویه که به ره و خواره وه داچۆراوه، که به به رپّوه به ره که ی سه لماندوو که چه ند وشه کانی تینی لیگردوو وه چه ند، ئه و و ئه وان تا ئیستا که م ته رخه مه مییان کردوو به رامبه ر به خاک و نه ته وه که یان.) له هه مان کاتدا، به رپّوه به ره که ش به دیقه ت چاووی برپوه ته کوره که و ده م و چاووی ئه ویش

پيشانى داوه، كه چهند، خه مىشى لىخو واردووه و
دلىشى پى سووتاوه.

به رپوه به ره كه روو له خانمه كه ي پشت
كو مپيوته ره كه، گووتوويه تى:

رووداوكه له بيركه، فايله كه داخه و به رپزه وه
بينر نه وه ماله كه ي خوئ و خوا بكات كه لى له وته كانى
من وه رگرتبى و بزانيئ كه وولات به هاوارى نپو
كه رماوو رزگار نايئت.

ولّاتی شارہ زہردہوالہ کان

خوینہری بہرّیز،

ئەمە بەسەرھاتیکی راستەقینەییە و درووستکراوی
خەیاڵی نووسەری و شاعیرانەم نییە. ئەگەر پالەوانەکانی ئەم
بەسەرھاتەتان ناسی، ئەوا بە ھاویرانتان، ھاوڕێیانتان،
کۆرپەکانتان بڵین:

مرقێکی کورد بە نیوی یوسف زہنگہ نہ، دەیگوت:

ترستان نہبیت، لە پیناوی ئازادی کوردو رزگاری
کوردستاندا، نہ تەنہا، دار بکەن بە کوونی شارەزہردەوالہکاندا،
بەلکوو، دەست بکەن بە کوونی ماروو ئەژدەھاکانداو دەریان
بہینن و لە بن پێدا بیانہنجین، چونکە لەوہ لاوازترن کہ بە
خەلکان، دەناسیندرین.

کۆبوونەوہی تەمەندارانێ وەکوو خۆی لە
چواردەوریدا، ئەوہندەیی بەلاوہ خۆش بوو، کہ بە
دەگمەن روویدەدا لە کاتی بوونیدا لە ولّات، خۆی لەو

جوړه دانیشنانه بیبه ش بکات. چوونکه ته نه
سه رگه رمییه ک بوو بوئی و کاتی خوئی پئی ده برده سهر.
دهنگ و باسی سه ره کی و بنچینه ییش له
دیوه خانه که یدا، زوربه ی کاته کان به گردی خالی
رووداوه کانی رابووردوودا ده خوولایه وه، به تایبه ت،
رووداوه دلخوشکه ره کان. زورجاریش گوئی له قسه
نه سته قه کان و نوو کته و چیروکه زور کوورته کانی
دانیشنووانی دیوه خانه که ی ده گرت، ئیتر که لکی لییان
وه برگرته بایه، یا، نا، به گویره یان ره فتارو کرداری
بکردایه، یا، نا، له میشکیدا رایانی بگرته بایه بو سوود
لیوه رگرتنیان له کاتی پیوستدا، یا، نا، نه وه له خوئی
به ولاره که سیکی دیکه پئی نه ده زانی و باسی شی
لینه ده کرد.

نه وه ی سه یرو سه مه ر بوو هیچ نه بیت لای منیک
که له لایه ن که مه وه هه ر دوو مانگ جارنیک سه ردانیم
ده کرد، نه وه بوو که به سه ره اتیک، چه ند رسته یه ک،
په ندیک، نه زموونیک، یا هه ر نیوئیک ئیوه ی به ریز بوئی

دادهنن، ببوو بە وێردی سەر زمانی و درووشمی دیوه خانەکەیی، کە ئەمەیی لای خووارەوہیە:

"خەلکی ئەو ولّاتە، بە دەولت و لەشکرەوہ وەکوو زەردەوآلەن، ئەوہی لە شارەکەیان نزیک بێتەوہ، نە ھەر یەک یا دوو بەلکوو دەیان و سەدان و ھەزاران زەردەوآلە ھێرشی بۆ دەبەن و تا لە نیوی نەبەن، وازی لێناھینن.

ئەوجا، ئامۆژگاریتان دەکەم و ھوشیارتان دەکەمەوہ کە ئەگەر سەلامەتی خۆتان و ماڵ و منداڵ و ولّاتەکەیی خۆتانان دەوێت، نەکەن ھەرگیزا و ھەرگیز لە ولّاتی شارە زەردەوآلە کان نزیک ببنەوہ بە مەبەستی وێران کردنی، چونکە زەردەوآلە کینە لە دل ھەلدەگریت و ئەگەر پاش سەد سالیش بێت تۆلەیی خۆی ھەر دەکاتەوہ لەو کەسانە یا لایەنانە کە ویستووینان ئازاریان بدەن، بە ھەر شیوہیەک بێت. دیوہ خانەکەیی، جگە لە میوانە ھەمیشەییەکانی، زۆرجاریش میوانی تازەیی تێدا پەیدا دەبوو. میوانە

کۆنه کان راهاتبوون له گه ل ئه و وشانه دا، به لام تازه کان به بیستی هه ندیکیان باوه رپان ده کرد و سه رپان بۆ ده له قاندو هه ندیکیشیان که باسه که یان به لاره هینده ترسناک نه بوو، له ژیره و ته ماشای ده م و چاووی یه کترین ده کرد و زور چاکیشیان ده زانی که که ش و هه وای شوینه که و و که سایه تی خاوه ن دیوه خانه که، به شیوه یه که که ناتوانن له و بوواره وه بیروبوچوونی خۆیان بهیننه سه ر زمان و ده ریبهرن. به و هۆیه وه کړوکپ داده نیشن و فزه یان لیوه ده رنه ده هات. سه رله قینه رانی کۆنیش که به ده یان جار ئه و نامۆزگاریه یان هاتبوو به گویدا، ئیتر له کاتی بیستنی دا، هینده مچوورکه نه ده هات به له شیاندا، یا له بهر راهاتن، یا، وا نه بوونی باسه که و ئه وانیش به هه مان شیوه بیده نگییان هه لده بژاردوو ده ستیان ده خسته سه ر کلاوی خۆیان، تا (با) نه بیات.

ته نیا دوو که س نه بیّت له دانیش تووانی دیوه خانه که، که ئه وانیش دوو له کوره کانی خودی

پیره‌می‌رده‌که بوون، به تایبەت که می‌ک بچوو‌کتره‌که‌یان که هەر جارێک گوێی له نامۆژگارییه‌کانی بابی ده‌بوو، مچوو‌رک که هێچ، به‌لکو عاره‌قی شین و مۆری ده‌کردو نه‌ته‌ن‌ها هەر دەم و چاووی به‌لکوو لیوه‌کانیشی وا زەرد هه‌لده‌گه‌را که ئه‌وه‌ی له‌ نزیکه‌وه چاووی پێبکه‌وتبایه‌یه‌کسه‌روو به‌ بێ چه‌ندوو چوون ده‌که‌وته فاتحه‌خویندن و وایده‌زانی نه‌و سات و چرکه‌یه، نا، به‌لکوو سالیانی‌که گیانی به‌ خوداوه‌ندی مه‌زن سپاردوو. سأل هات و چوو، له‌ ولاتیکی دوور له‌ ولاته‌که‌ی خۆیی و هه‌زاران فه‌رسه‌خیش دوورتر له‌ ولاتی شارە زەردەهوالەکان، پیره‌می‌رده‌که فه‌رمانی خودای به‌ جیهینا، یا له‌ راستیدا، پێیان به‌ جیهینا و یاخوا، به‌هه‌شتی به‌رینی شوین بێت، به‌هەر کامیان کۆچی دووایی کردبێت. ئه‌وه‌ی شایانه‌که بگوتربێت ئه‌مه‌یه‌که خزم و که‌سانی ئه‌و پیره‌می‌رده‌ به‌ر له‌ خۆی چه‌ند جارێک داریان کردبوو به‌ کوونی شارە زەردەهوالەکاندا و شه‌ریان پێیان فرۆشتبوو و زۆریشیان تووشی هێرشی له‌ ناکاووی زەردەهوالەکان

ببوون و تا رادہیہ کیش دابوویان پئیانیشہ و وہو ژار
بارانیشیان کردبوون و لهوانہ خراپتریشیان بہ سہریان
ہینابوو.

بہ لَام، پیرہ میژدہ کہ ہہرگیز لہ خوئی نہ پرسیبوو،
ئہی ئہ گہر ہیندہ ترسناک و بہ ہیزن، ئہی ئہم و
ہہندیک لہوانہی شہریان بہ زہردہ والہ کان فروشتبوو،
چوئن ہیشتا لہ ژیاندا ماوون و بہر رق و کینہی
زہردہ والہ کان نہ کہ وتوون، دین و دہرؤن و دہخوئن و
دہشخوئنہ وہ؟

ئہ گہر من وو لَامی ئہم پرسییارہ بدہمہ وہ بہم
دوو شیوہیہ دہ بیٹ.

یہ کہ میان، ہوئی لہ خو نہ پرسینی ئہو ترسہ بوو
کہ زہردہ والہ کان لہ میشکیان ئا خاندبوو و لئی
دہرنہ دہ چوو ئہ گہر دوونیا سہر وہ ژیر ببوایہ.

دووہہ میشیان، ئہو رزگار بوونہی خوئی
وئہوانہی بہر لہ خوئی نہ دہہینایہ سہر زمان تا پہندہ
پیشینانہ کہی (زاوا گوئی بگرہ بووکہ بہ تومہ) کہی

خۆمانی کورد، بەسەلمینیت، چونکە لە راستیدا،
نامۆژگارییەکانی و دوویات و سەدان پات کردنەوهشی بۆ
سەرجهەم دانیشتوووان و میوانانی هەمیشەیی و کاتی
دیوێخانەکە ی نەبوو، بەلکو، تەنھاو تەنھا وانەیهک بوو
بۆ کورپەکانی، کە (ماشەلا تا بلی کورپی زۆربوو، بەلام
تەنھا دووانیان، دیارتروو گرنگتر بوون لە چاویدا)،
کە دەیزانی پاش مردنی خۆی یا لە کارکەوتنی یەکیک لەو
دوو دەبییت بە جینشینی و دیوێخانەکە دەبات بەرپۆه و
بۆ ئەوێ، نەکات لە پاشە رۆژدا، بە هۆیهک لە
هۆیهکانەوه ئەو یەکە، بکەوێتە بیری شەر فرۆشتن بە
زەردەهوالەکان یا یارمەتیدانی خەلکانی نیشتهجێ نزیک
لە ولاتی شارەزەردەهوالەکانەوه و ئەوانیش رقیان
هەستیت و دیوێخانەکەیان ئی تیک بەدن و
تەفرۆتوونای بکەن و داری بە سەر بەردەوه نەهیڵن،
بۆیه، کورپەکانی بە تاییەت کەمیەک بچووکتەرەکانیان بەو
شیوێهێ گوی رایەلی بابەکە دەبوو کە لە چەند دیرپک لە
سەرەوهتر، کەمیەک و بە کوررتی، باسی لیکرا.

چەند سائىكى كەم لە پاش مەرگى پىرەمىڧدە كە،
بە ھۆيەكى نادياروو نا ئاشكراو پەنھانەوہ كورپە كەمىك
گەورەترەكەشيان كۆچى دوايى پىكراو لە بەھەشتى
بەرىندا بە تەنىشت بابەكەيەوہ جىنشين بىت، ياخوا.
بەلام، بە كوردى و بە كوورتى و راشكاووى،
كورپە كەمىك بچووكتەرەكەيان بوو بە وارثى ديوہ خان و
تاج و تەخت و سەرۋەت و سامانەكەى.

ئەوہى سەيرە، ئەم چىنشينە، لەمەر ولاتى شارە
زەردەوآله كانەوہ تەنھا، بە ھوشياركردنەوہى ئەندامانى
خانەوادەكەيان و دەورووبەرانى، بەسەندە ناكات،
بەلكوو ئەوہشى كە بىر لە نازاردانى زەردەوآله كان
بكاتەوہ، ئەم لە برىتى زەردەوآله كان، بەخۆى پىيەوہ
دەدات و لە نىوى دەبات. خۆشى نە، ھەر، چكوول
ناكات بە كوونى شارەزەردەوآله كاندا، بەلكو بووہ بە
ئەندامىكى خىزانى زەردەوآله كان و وەك باسى لىدەكەن،
بەبى ئەوان ئاويش ناخواتەوہ كە ھىچ و ھەموو
رۆژنىكىش لە ھاتووچۆدايە بۆ ولاتەكەيان، بە بى ئەوہى

زەرەدەوآله کان تخوونشی بکەون لیینزیک ببنەووە نازاری
بدەن. سەیروسەمەرپیش و کۆلەباری خەم هینەرتریش
ئەووبە کە، لە کاتیکدا زەرەدەوآله کان هیرش بو
هاوو زمانانی ئەم دەهینن، ئەم چاویڵکەهی رەش لەسەر
چاوو دادەنیت و لۆکەش دەتەپینیتە کوونە
گوێکانییەووە تەلەهی درووستکراوی ولّاتی شارە
زەرەدەوآله کانیش لە دەمی خۆی دەدات و پەپرەوی لەو
یاسایە دەکات کە دەلّیت،

"نابینم، نابیستم، نابیژم".

نابینیت، کە هاوونەژادەکانی، دەکوژین،
هەلّدەواسرین، پەت لەم دەکرین و بە جادەکاندا
رادەکیشرین و پاش شەهیدکردنیان دوور لە هەموو
یاسایەک و وێژدانیکێ مروّقایەتی، دەست درێژی
(جنسی) دەکریتە سەر کێژەکانیان.

نابیستیت، لە کاتیکدا رۆرۆی دایکی شەهیدان
گوئی فریشتەکانی ئاسمانیش کەر دەکەن و عەرشێ
خوداوەندیش دەهیننە لەرزە. نابیستیت، کاتیک کە

نالهی زندانیانی هاو زمانی له ژیر نه شکه نجه دا دیواری
زیندانه کان ده خاته له رزه، نایستن، کاتیک قیژهی
کیژانی هاونه ژادی، له ئاکامی نه تک کردنی نامووسیاندا،
ئه و نه بیټ، هه موو ویتژاندانانی جیهان دینیتته جوښ و
خروښ.

به لام، نه گهر بیټ و زهردهواله یه ک بکوژریت، یا
به فه زمانی خوداوهندیش بمریت، ئه م یه ک
هه فته ی ته واو پرسه ی بو داده نیټ.
ئه وه ی سه یرتره، ئه م یه هه رگیز بیر له وه
ناکاته وه، یا ناهیلن بیر بکاته وه، یا نایه ویټ بیر بکاته وه
که، له وه ته ی ولاتی شاره زهردهواله کان درووست بووه و
هاتووته بوون، هه ر خه ریکن به هاو زمانانی ئه مه وه
ده دن، به لام هاو زمانانی، هه ر ماوون و هه ر له زور
بوون و په ره سه نندان، له سه رکه وتن و به ره و
پیشوه چوونندان و به ره و سه ره به خوئی خویان و
خاکه که یان و سه رجه م خاکی کوردستان، ده روون و
زوو یا درهنگ پییده گهن و به دهستی ده هیئن و ده گهن

ولاتی شارە زەردە وائەکان..... د. یوسف زەنگەنە

بە و ئارمانانە ی که نه خشه یان بو کیشاوه، با
زەردە وائە کانیش هەر خەریکی گفە گف بن.

گوولئه باخيكي سپي

دهزانی، هیشتا هەر گۆرانییه فۆلکلۆری و
کۆنه کانم خۆشدهوی و له کاتی دڵشادی و دلتته نگیشدا،
گوئیان لیده گرم.

له شادیدا شادترم دهکهن و له دلتته نگیشدا
خه مه کانم دهره ویننه وه.

زۆر جاریش فرمیسک به چاووانمدا
داده چۆرین.

دهزانی مه به ستم کام گۆرانییانه یه، ئه وانه ده لیم
که له کاتی تازه یه کتری بینیندا و ئاشنا بووندا، گویمان
لیده گرت، یا له راستیدا، تۆ لییانت ده داو من گویم
لیده گرتن، نا، نا، راسترت ده ویت، هەر لیده دران، نه
من و نه، تۆ، گویمان لینه ده گرتن .

(ده چیت بۆ مه کته ب بم به له گه ل خۆت،
بمکه به قه له م بمکه باخه ل خۆت،)

ئا ئه مه یانت له بیر ماوه؟ من له یادم نه ماوه کئ
بوو که ده یگوت، به لام سائیانیکی دووروو درپژ به سه ر
ئه و رۆژهدا تیده په رپت که بۆ یه که مین جار په رده ی
په نجه ره که ت به لادا کشان و کردته وه و دهنگی
تسجیله که تانت به رز کرده وه و بۆ چه ند چرکه یه ک
وه کوو هه تاووی هه له اتووی سه ر لووتکه ی چیاکان
خۆت به من پیشاندا و وه کوو هه تاووی ئیواران له
په نجه ره که دا ئاوا بوویت، ته نها له په نجه ره که دا، به لام،
له بیرى میشکی مندا هه رگیز، نه ئاوا بوویت، نه ده بیت.
ده زانی، تا ئه م ته مه نه، زۆرم له باسی خوشی و
تام و جوانی و شادی نووسیوه، به لام ناته وان ماووم
له وه ی که بتوانم باسی ئه و چرکانه بنووسمه وه، له
سه ر کاغه ز، چوونکه هه ر چه نده بیرى لیده که مه وه، تا
ئیسئا، وشه یه ک، رسته یه ک، نه له میشکی خۆمدا و نه

لہ نووسینی گہ ورہ ترین نووسہرو شاعیرانی جیہاندا، بؤ نہ دؤزراوہ تہوہ، کہ بتوانیئت، بہ رابہر بیئت بہ باسی ئہو خوشیہ. بہو ہویہوہ، وازم لہ گہ پان و سووران بہ شوینیدا ہیئا، بہ لام ہہستہ کہی تا ئہم چرکہ یہش سہرتاسہر لہ شی داپؤشیووم و دہرمانی ہہموو گرفتہ کانمہو و ئیلہامی شعرو نووسینہ کانم. لہ بیرمہ رؤژئیکیان لہ کاغہ زیکدا، کہ ئہوہندہی ئہو قووتوہ شقارتہ یہ بوو کہ لہ نیویت دانابوو و لہ پہنجہرہ کہوہ بؤت فریدام کہ تییدا، پرسیبووت: کام گؤرانییانت بہ دلہ، لہوانہی کہ بلاویان دہکہ مہوہ؟ حہ پہسام، پہرہردگارا چی بؤ بنووسمہوہ لہ ولامدا، چونکہ ہہر کہ پہنجہی دہنا بہ دووگمہی تسجیلہ کہیدا، ئہو ہہستہ لہ میٹشکمددا دہہاتہ بوون کہ خویہ تی دہمی ناوہ بہ گویمہوہو گؤرانیم بؤ دہلیئت و قسہم بؤ دہکات و رہوانہی ئہو جیہانہم دہکات، کہ مہستان باسی لیڈہ کہن و مروثی مہستیش، ہہست و ہوشی لای خوی نامینئیئت کہ دیقہ تی دہوروو بہر بدات

یا گویٰ رایہ لئی وشہ یا ئاوازو گۆرانییہ کان بیئت .
لہ گہ لئ ئەوہ شدا، بۆتم نووسیہ وہ:
ہہ موویان.

پرسیت:

کامیان زۆرتەر؟ ئەوہ بوو راستییہ کہ م پئ گووتی.
زۆر لہ چاوە پروانی قووتووە شقارتە کہ دا بووم،
کہ دیسانەوہ، بیئت، بە لām هەر نہ هات. وام هەست کرد
لیم زیز بوویت. بە لām لہ کاتی کدا دەموست سوواری
بایسکیلە کہ م بېم و بە کۆلە بارێک خەم و پەژارەو
پەشیمانییەوہ بەرەو مائلەوہ مان برۆم لہ کاتی کدا کہ
هەتاوویش دەیدا بە شووشە ی پەنجەرە کہ تاندا و
بریقە ی دەهات، لہ ناکاودا بریقە کہ ی براو چاووم لیبوو
تۆ بوویت کہ شووشە کہ ت کردەوہو ئاماژە ی خو لہ
پەنجەرە کہ نزیک کردنەوہت بۆ کردم و گووتت:
ئەمیش هەروا، هەمان هەستی تۆم هە یەو تاوہ کوو
ئەمڕۆ تاکە وشە یە کیشیانم لہ بەر نہ کردووەو کہ
گۆرانییژە کہ، گۆرانی دە لئیت من لہ گہ لئ تۆدا دە کہ و مە

قسە کردن و هەموو بیرو هۆشم لە گەڵ تۆدا دەبیت.
هەناسە یەکی خۆشیم هەلکیشا و بە وشە کانت
شەویکی درێژی بێخەویت لە پێشیدا گۆری بە شەویکی
هیمن و پر لە ئارامی و خەویکی قوولی لە رادەبەدەر،
خۆش.

رۆژی داھاتوو نە پەنجەرە کە کرایەو و نە تۆ
دەرکەوتیت، نە ئاسمانیش لە قووتوو شقارتە یە کدا
ئیلھام و موزدە ی شادی بۆ دا بە زاندم. رۆژیکی درێژی
خەماوی و تەماوی و شەو کەشی بە هەمان شیوہ.
رۆژە کە ی دووای ئەو بوو، لە کاغەزی نیو قووتوو
شقارتە کە دا، زۆر بە کوورتی، نووسیت :

"مێوانیکی زۆرمان هەبوو، پێم نە کرا خۆمت
پێپیشانبەم و بشتبینم.....، دوینی چەند لاپەرەت
خویند؟"

نووسیمەو و لە گەڵ بەردیکی بچوو کدا کە
خستە قووتوو و کەو و تاو و کوو سەنگین بێت و بەرز

هەڵدانى بۆ پەنجەرەكەتان ئاسانتر بێت :
هەفتا لاپەرەم هەڵدایەوہ.....
رۆژى داھاتوو ھەینی بوو، كە نەھاتم، لە
قووتووەكەى شەموودا، دیسانەوہ نووسیبووت و
پرسیبووت:

لە مەبەستت تێنەگەیشتم، هەڵدانەوہ یانى چى؟
منیش بە تەواوى راستى بەسەرھاتەكەم پێگوتى :
باوەر بکە لە كاتى گەرانهوہمدا كە ژماردم لە
لاپەرى بیستەوہ گەیشتبووم بە نەوہد، بەلام كە مێشكى
خۆم تاقیکردەوہ، تاوہكوو تاكە وشەيەكیشى لە ھىچ
گۆشەو كەنارىكى خۆیدا رانەگرتبوو.

رۆژى داھاتوو خەرىكى خویندن بووم، كاتر مێرىكى
مابوو بۆ ھەڵھاتنى ھەتاووى من و كرانەوہى دەرگای
ئاسمانى شادھەینەر، لە رینگای پەنجەرەكەى تۆوہ، كە بە
تەواووى لە 4 ی پاش نیوہرۆدا روویدەدا... چركە ژمێرىم
دەكرد كە لە ناکاودا، لە پشتى سەرمەوہ گویم لە
دەنگىك بوو :

دایکہ، دایکہ وەرہ، تہ ماشای ئەم گوڵہ باخہ
سپیہ بکہ چہند جوانہ.

لہ سەرہ تادا وایبۆچووم، کہ کہ سانیکی دیکہ بن
و بہ ویدا تیدہ پەرن و چاوویان بہ گوڵہ کان کہ وتووہو
گووئیکی سپی سرنجیانی بہرہو خوئی راکیشاوە . کہ
ئاوہرم دایہوہ، وامزانی خەونہ کہ دەیینم، بہ لām نہ بوو.
دایکت لہ گوڵہ کہ نزیک بووہ. شەرم دایگرتەم، سەرتاپی
لەشم بوو بہ ئاوو، سەرم دانوواندە سەر کتیبہ کہم،
باوہرم نہ دەکرد وا لہ نزیکہوہ بتبینم، دایکیشت
ئامازہی بو لایہ کی دیکہ کردوو کہوتہ قسہ کردن و
گووتی:

"تہ ماشای ئەمانہ کہ چہند جوانن، ئەمانہ تازەن،
من بہر لہ ئیستا گووئی وام نہ بینی بوو لہم باخچہ یەدا."
لہ ژیرہوہ چاووم لہ جموجۆلہ کانت بوو و گویم
لیبوو کہ بہ دەنگیکی کہمیک بہر زوہ گووتت:
"بہ لām دایکہ گیان، ئا ئەمەیان بیوینہ یە، خوژگہ
بمتوانیبایہ ہەلیکەنم ولہ گەل خۆمدا بیبہم."

کتووپر دایکت و لامیدایه وهو به نه رمی پیگوتی :
"نه که یت گونا هه، گوول له سه ر چلدا جوانه."
به سه ر ئاماژه ی بو کردی و گوتی :
وهه با برۆین، با ئه و کورهی که له وی دانیشتوه،
له خویندن نه که ین، به م دهنگه به رزه مانه وه، زورجار
دهیینم له په نجه ره که وه. زور دهرس خوینه، خودا
(موفق) ی بکات .

له پیشدا، سه رتاپی له شم بیوو به ئاوو، به لام به
بیستی ئه و وشانه ی داکت (غرق) ی دهریایه کی ئاوو
بووم. توش زور به گهرمی و دیسانه وه به دهنگیکی
به رزه وه گوتت : انشاء الله و رویشتن .
به ر له وه ی بکه وونه ری که چاووه کانم
به ر زکرده وه و که وته به ر نیگای چاووه کانت شتیکیان
پیراگه یاندم، به لام، زور باش لییان تینه گه ی شتم.
هه ر که له چاوو ون بوون، راپه ریم و به ره و
ئه وگوولانه رویشتم، که داکت ئاماژه ی بو کردبوون، به
راستی جوان بوون. چه ند گوول به باخیکی تازه پشکتووی

ئاماده بو ماچی لیوی بولبولیکی شهیدا. بهروه ئه و گووله
رؤیشتیم که تو له نیو دهسته کانت گرتبوو و نازوو
نه وازشت ده کرد، گووله باخیکی سپی جوانی زل و گه وره،
منیش وهک تو له باوهشی دهسته کانم گرت و چاووه کانم
داخست و ئه و ههسته م له میشکدا هاته بوون که
دهسته کانی تو م له نیو دهستاندایه، ئارامیه ک خوئی
چه سپاند به سه رمدا که له وه و بهر هه رگیز هه ستم
پینه کردبوو. پهیدا کردنی مانای نیگا که شت زور له
می شکمدا درپژهی نه کی شاوو ئالۆزی نه کرد، چونکه
خوئی ئه و بیرهی که دهسته کانتم له نیو دهستاندایه
هانیدام که میک تووندتر گووله که بگوو شم. خرچه یه کی
سهیری لیوه هات، چاووه کانم کرده وه، که ته ماشای
بکه م، نه کات هه نجان دیتم به و گووشینه م، ئه وهی که
بینیم خوړپه و ترپه و ناله ی خسته دلی سینه مه وه. پارچه
کاغه زیک له وانهی که له قووتووه شقارته که دا وه کوو
(وحی) له ئاسمانه وه، بو منت داده به زاند، له نیو دلی
گووله که دا خوئی حه شار دابوو، که تییدا نووسی بووت:

"برپارم دا که ئیتر نه تبینم"
باش بوو، که له و چرکه یه دا دلم رانه ویستا. بهر
له وهی به زده و ام بم له خویندنه وه دا، سه دان پرسیار
به ره و می شکم هیرشیان هینا .

بو؟ ده بئ چیم کردییت؟ بلئی پیان زانیییت؟
ئه گهر زانیییتیان، داکي بو به و وشه پر له به زه بیانه ی له
من ده دوا به بئ نه وهی بزانییت من گویم لی بووه؟ بیری
خوم کو کرده وه و چاوه کانم دا گرتنه وه سه ر کاغه زه که و
دیری دووایم خوینده وه که نووسی بووت:

چوونکه منم که بووم به هوی نه وهی که
وانه کانت نه خوینیت و ته نها لاپه ره کان هه لبده یته وه، به
بیئه وهی شتیکیان لی تی بگه یته .

له نیوه وه وه کوو نه وهی که له به رامبه رتدا بم
که وتمه ناله و هاوار :

باوهر بکه تاوانی تو نییه، ده خوینم له جاران
زورتر، ته نیا لیم دوور مه که وه ره وه، دوور که وتنه وه ت
یانی به یه کجاری واز له خویندن هینان، یانی مردن و

یانی و یانی و یانی... و دیساونہ وہ برپاری تہ واو کردنی
نامہ کہ مہدا، کہ نووسیووت: "بہ لّام بہ مہرجیک".
کہ وشہی مہرجم بینی ترپہ کانی دّلم لہ ناکا وودا بہ
شیوہیہک دابہ زین، کہ ہہستم کرد تہ واو، دّلم
راویستاو و گیانم بہ ئافہ ریدگار سپارد. بہ لّام وا نہ بوو،
مہرج یانی ئومید، یانی بہ کراوہی مانہ وہی ریگاہک،
یانی ئہ گہریک و یانی و یانی و یانی..... کہ وتمہ وہ
خویند نہ وہ کہ نووسیووت:

"بہ لّام، بہ لّینم بدہیتی کہ"

بہ لّین، ہہر بہ لّین، ہہزار بہ لّینت دہدہمی ہہ موو
دہرسہ کانم لہ بہر بکہم، ئہ گہر دہتہ ویت ہہ موو
کتیبہ کانم، ہہ موو کتیبہ کانی دونیا بخوینمہ وہ.... ہہ تا
ماووم ہہر بخوینم... ہہر بخوینم.... کہ وتمہ وہ
خویندنی نامہ کہت: وہ کو جارانی بہر لہ من ناسین
دہرسہ کانت بخوینیت و خوشم، تاقت دہ کہ مہ وہ....
تاقی کردنہ وہ، تاقت دہ کہ مہ وہ، ئہ و من تاقی
دہ کاتہ وہ.... با جاریکی دیکہش بیخوینمہ وہ...

"به لئیم بدهیتی... وه کو جارانی بهر له من ناسین
دهر سه کانت بخوینیت و خوشم تا قیت ده که مه وه"....
به لئ، به لئ، هه روایه تا قیم ده کاته وه، خوئی... ئه و... من...
تا قی... ده... کا... ته... وه، باشه چون؟ خو
تا قی کردنه وه، به نامه ی نیو قووتو وه شقارته کان
نا کریت، خو من له بهر په نجه ره که دا رانا گریت و
ئویش له و دیوه وه کتیبه کانم بگریت به دهسته وه و
پرسیارم لیبکات و منیش وولامی بدهمه وه... ئه مه یان
هه ر ناییت. ئه گه ر که سیک بینیمانی؟ خو شتی وا له م
سه رده مانه دا، نه هه ر تاوان و شووره ییه، به لکو کفره و
له گونا هه گه وره کان... که واته... ماموستایه و به منی
نه گووتو وه... به لام، نا، وا نیه، خوئی گووتی ته مه نی
ته نها یه ک سال و نیو له من زورتره، چون ده بییت
ماموستا بییت... و گووتیشی، ته نها یه ک پۆل له ئیستای
منی زورتر خویندبوو بهر له وه ی واز له خویندن بهینیت
یا له راستیدا پی بهیندریت، چونکه بابی پی گووتبوو
گه وره بوویت و ئیتر عه یبه ده بییت واز له چوونه

قوتابخانە بەینیت... کەواتە مامۆستا نییە... دۆزیمەوہ..
دەیهوئیت بمبیینت.... بمبیینت... ئای خودا گیان،
بمبیینت... یانی من ببیینت... من ئەو ببینم... یانی.....
من و ئەو یەکتەر ببینن.... نا.. نا، ئەمەیان ھەرگیز روو
نادات.... من و ئەو پیکەوہ لە شوئینیک لە شوئینەکان
دانشین و ئەو من تاقی بکاتەوہ.... نەخێر، نە ئەم نامە یە
دەستم، نامە ی راستەقینە یە، نە ببینی ئەو و داکی....
ھەمووی خەو بوو و منیش خەو دەبینم..... بەلام، خەو
نییە، وا گوولەباخە سپییە کە دەبینم لە گەڵ نەرمە
شنە ی بادا، لە ھەڵپەرکیڤایەو لە من شادتروو
رووگەشترە، چوونکە ماوہیەک، بەر لە ئیستا، لە تۆی
دەستانیکدا بوو، کە ھەرگیز لەوہو بەر نەبوو، تۆ ئە ی
گوولەباخە سپییە کە، گوئیت لیمە، خەریکم ئێرەییە
(حسودی) پێدەبەم، تۆ چۆن لە رووت ھات، لەبەر
چاوی داکی و من نیو لەپەکانی دەستی ئەو ماچ
بکەیت، نە دەبوا یە کارئیکی وا بکەیت، باوہر بکە
ئامۆژگارییە کە ی داکی نەبووا یە، کە گوول بەسەر چلەوہ

جوانە، ھەر ئیستا ھەلمدە کەندی و ھەنجن، ھەنجم دەکردی، نا، نا، گالتهت لەگەڵدا دەکەم تۆ خوشترین موژدە ی ژیانت بە من راگە یاند، تۆ بۆیتە ھۆی ئەو ھە دەستەکانی من لە دەستەکانی ئەو بکەوێت، مەگەر دەستەکانی ئەو تۆیان نەگوشی بە خۆیاندا و منیش ھەر، داوای لیبوردنت لێدەکەم گۆلەباخە کە سپیە ناسکە کە، لێم نەگریت بە دل، من تاوھ کوو بمینم تۆم خوشدەوێت و لە چاوومدا ون نابیت، دەزانی چی نووسیو ھەو نامە یە دا کە لە نیو دلی تۆدا شار دبوو یەو ھ، نووسیووی من تاقیدە کاتەو ھ، یانی من دەبینیت و پیکەو ھە دادەنیشین، بەلام، بەلام، من ھەرگیز باو ھر ناکەم، گۆلەباخە سپیە لە جوانیدا بپوینە کە، باو ھر ناکەم. من دەرپۆم، سبەینێ دەتینمەو ھ، نە کە ی بو ھر پیت و ئیت نەتینمەو ھ.

دەزانی، نازدارە کەم، دووامین جار بوو کە تۆم بینی..... ھەرگیز لەگەڵیشتدا دانەنیشتم.... ھەرگیز تاقیشت نەکردمەو ھ، تاوھ کوو ئەم چرکە یە ش کە ئەم

وشانەت بۆ باس دەکەم، لە خویندەنەوی چەندین
هەزار کتیب بوومەتەووەو کە تاقییان کردمەووە زۆرتەر لە
چووار هەزاریم، بە نیو و ناوەرۆکەووە لە بیر بوو، بەلام
تۆ هەرگیز تاقیت نەکردمەووە، نزاکی داکیشت گێرا بوو
و لە خویندندا سەرکەوتم و بەلام تۆ هەرگیز نە دەست
خۆشیت لێکردم نە گوڵەباخیکی سپیشت پێشکەش
کردم، نە تۆ منت بینیهووە و نە منیش تۆم بینیهووە و نە
یەکترمان بینیهووە، دەزانی بۆ؟

چونکە هەر ئەو کاتە ی کە گوڵەباخە سپیەکەت
بە جێپێلاو لە گەل داکتدا بەرەو شوینیک کەوتنە رێ
کە ئێستاش نەمزانی کوێ بوو. لە یەکیک لە کۆلانەکانی
سەر رینگەتاندا، لە نیو پەنگاویکدا، کە لە ئاوی لە
جۆگەلە ی مالانەووە دەرھاتوو، کۆ ببووەو زۆرتیش
لەبەر کەمتەرخەمی شارەوانی، مندالیکت بینیبوو،
لەش بە لەرزەو بەبێ دەنگ، لە نیو ئاوەکەدا راویستاووە
گێری کردووە. کە بە ئارامی پرسییارت لێکردووە:
شتیکت لێوون بوو، یا، لە پەنگاوەکەدا، یا گێرت

خوواردووہ؟ ولّامت ناداتەوہ..... دەرپۆیتە نیو ئاوەکەوہو
دەکەیت بە قوۆی مندالەکەداو بە تووندی رایدەکیشتیت
و بەرەو وشکاییەکە پائی پپوہ دەنییت، زانیوتە کە
گرفتەکە ی چییە، بەلام لە برپارەکەت و لە
هەنگاوەکەت پەشیمان نەبوویتەتەوہ و خۆت دەکەویتە
لەرزە لەرز و داکیشت کە بەو شیوہیە دەتبینیت، بەرەو
تۆ دیت و ئەویش گرفتەکە ی تۆی تووش دەیت، دایکت
پپی دەکریت، کە هاواریک بکات و خەلکەکە لە دەرگای
مالەکانیانەوہ سەر دەر بہینن، بەلام، بەلام، زۆر
درەنگ، ئیجگار درەنگ، خۆت و داکت کارەبا لیتان
دەدات و گیانی خۆتان بە خوداوەند دەسپێرن، بەلام
مندالەکە رزگار دەکەیت، تا بەسەرھاتەکەتان بۆ
دەرھاوسیکان و خەلکانی دیکەش بە گریانەوہ،
بگیریتەوہ.

دەزانی داکت تا چەند کاژیریکیش لە پاش
رووداوەکە، بە زیندووویەتی دەمینیتەوہ، بەلام تۆ کتووپر
رەوانت بەرەو ئاسمانەکان دەفریت و بەرەو بارەگای

خودای عشق و ئەفین، بهرز ده بیته وه. ده بوایه هەر
واش بیته چوونکه له راستیداو له سه ره تادا تو به هه له
دابه زیندرابووی، مه گهر ده بیته په ریه کی ئاسمانی
دابه زیته و له سه زه مینیکی پر له سته م و نه فرین
لیکراودا بژیته، مه گهر ده کریته فریشته یه کی به هه شتی،
به هه شت به جی پیلایته و دابه زیته، بو ژیان له نیو
بلیسه ی ناگری دۆزه خی رووی زه میندا.
تو هه تاوو بوویت، مه گهر ده بیته هه تاوو چه قی ئاسمان
به جی پیلایته و خووی دابه زینیتته راده ی ئەوانه ی که
له سه زه میندا ده ژین. ئەو سته مت لیکرابوو، بویه به و
شیوه یه ئاوا بویت و ئیتر هه رگیز هه لئه هاتیتته وه.

رۆژی دووایی، وه کو هه موو رۆژه کانی پیشووتر،
که له قوتابخانه بووینه وه، به په له خووم گه یانده
باخچه که وه خه ریکی دهره یانی کتیبه که م بووم له
جانتا که مدا و بهر له وه ی له و شوینه نزیک ببه وه که
هه موو رۆژیک لێیدا داده نیشتم، یا به ریکردنه وه،
دهرسه کانم ده خویند، له نا کاودا گویم له دهنگی (قرآن)

بوو، کہ لہ پہنجرہی ژوورہ کہی قبیلہ گای منہ وہ
دہات بہ گویدا. دہرگای دہرہ وہی مالہ کہ تانم لئ دیار
نہ دہ بوو مہ گہر نزیکہی دہ مہ تریک دوور
بکہ وتبایہ مہ وہ لہ شوینی دانیشتنہ کہی خوم، کہ
دہ متوانی ہم کولانہ کہ تان بینم و ہم دہرگا کہ تان ،
چوونکہ ئہ و شوینہ داری بہ رزی تیدا نہ بوو کہ بیئتہ
ہوی دیار نہ بوونی کولانہ کہ. دلّم کہ وتہ لیدانیکی ئہ وتؤ
تووند، وہک بلّیت دہیہ ویست سینہم بہ جیہ پیلّیت.
زورتر حہ پہ سام، کاتیک کہ بینیم برّیک لہ پیوان و
ژنانی جل وبہرگ رہشیش راویستاوون و بہ بیدہنگی
فرمیّسک دہرّژن. نہ مدہ زانی چؤن و لہ کئ پیرسم چی
روویداوہ، بہ لام خوم پیرانہ گیردراو لہ پشت (محجرۃ)
ئاسنینہ کہ وہ لہ یہ کیک لہ کوورہ گہنجرہ کانم پرسی:
ببوورہ، کہ سیّک فہرمانی خوودای بہ جیہ پیناوہ
لہ و مالہ دا؟

زور بہ نہ رمی و راشکاوی گووتی:

به لئی هاوسه روو کچه که ی مام (م) دوینی کاره با
لییداوون و کوچی دوا بیان کردووه.
دهزانه ئه و وشانه م بیست، به لام نازانه دووای
ئه وه چی روویدا.

که چاووم کرده وه له نه خووشخانه بووم و دایکم
و خووشک و براکانم به دیار سه رمه وه بوون، راپه ریم و
پرسیم، چی بووه و ئیره کوئییه و من چوئن گه یشتوومه ته
ئیره؟ دایکم خوئی هاوئیرته سه رم و گووتی:

کوورم سه دجارم پیمگووتووی ئه وه نده خوئت به
خویندنه وه ماندوو مه که، خوا نه که ران روژیک میشتک
ده ته قیئت. له خوا به زیاد بیئت ئه مجاره رزگارت بوو، ئیتر
ئاگات له خوئت بیئت.

ئیستاش نه مزانی دوا ی ئه و پرسیاروو ولامه
له گه ل ئه و کوورپه دا، چی روویداو چیم به سه رهات. له
که سیشم نه پرسی.

ئه وه ی دهیزانه، ئه و روژه، بو دوو امین جار بوو
که پیم به نیو باخچه که ی به رمالتاندا کرد. دوو امین

جاریش بوو که به گەرەکه که شتاندا تیپه‌په‌پیم، به‌لام،
هەرگیز گوولە باخه سپییه که م له بهر چاوو نه که وتوووه و
هەر خۆشم ده‌وێت وینه‌ی له دیواره‌کانی می‌شکمد
نه‌قشکراوه.

ده‌زانی ئیستاش که گوولە باخیک به ئەندازه‌ی ئەو
گوولە باخه ده‌بینم، ته‌ن‌ها بم، یا، نا، شاد بم یا خه‌مبار،
به‌ره‌و رووی ده‌رۆم له تۆی ده‌ستانی ده‌گرم و ئەو
هه‌سته‌شم له می‌شکدا دێته‌ بوون که ده‌سته‌کانی تۆن.
ده‌زانی گوولە باخه‌کانی هه‌موو جیهان پیشاندهری جوانی
تۆن و بۆنی تۆیان لیوه‌ دیت.

ده‌زانی هه‌رکاتی‌ک گوولە باخیک وه‌ک ئەو
گوولە باخه‌م دێته‌ به‌ر چاوو، به‌ بیویست ته‌ماشای نیو
په‌ره‌کانی ده‌که‌م و ده‌لیم به‌شکوو ئەمه‌ خوايه، له‌ نیو
دلیدا نامه‌یه‌کی له‌ تۆوه‌ی بۆ من تیدا بی‌ت، ئاخر
گوولە باخی سپی یه‌که‌مین صندوقی پۆستی من بوو.
ده‌زانی ئەمرۆ ماوه‌یه‌کی زۆر دووروو درێژ
تی‌ده‌په‌رپت به‌سه‌ر ئەو رۆژه‌دا که ده‌سته‌ ناسکه‌کانی تۆ

گوولله باخه سپيه كه يان له باوه شگرت و تو له و روزه وه،
گوولله باخی سپيت كرد به قيبله گای من و خوتيش بووی
به گوولله باخی رازینه ره وهی به هه شتی خودا، به لام من
هه ر وا ده زانم و هه روا هه ست ده كه م، كه نه مرپویه و
ئیستا.

چاوه پروانم به، به رپوهم. پیم خوشه به
چه پکیك، گوولله باخی سپيه وه له ده رگای به هه شتدا،
له چاوه پروانمدا بیت و پیشوازیم لیبكه یت و هیچم
پینه لییت، ته نها به ئاماژه ی چاوو، پیمرا بگه یه نه، كه
په ره ناسكه كانی بكه ره وه و ته ماشای نیو باوه شی بكه،
كه نامه یه کی تیدایه بو تو.
به ئومیدی دیدار.

من کیم

- له ژیانمدا ، به سهرهات ، رووداو ،
هه لوئیست ، خه م ، ئازار ، پروانامه ، گه لیک زۆرن که
شانازیان پیوه بکه م به لام ، شانازییه ک که نه و
شانازیانه شانازی پیوه ده که ن نه وه یه که ، له داییک
بووی گه ره کی شو رجیه ی که رکووی باشووری
کوردستانم .

قوئاخه کانی خویندنی سهره تایی و ناوهندی و
تاماده بییم له شاری که رکووک تیپه راند . بکالوریوس و
چهن دین ماسته رو دکتورام له زانکووی تاران و زانکووی
له ندهنی بهریتانیا به دهست هیناوه .

خویندنه وه و نووسین له سهره تایی ژیانمه وه
ویست و ئاره زووی سهره کیم بووه ، ههروه ها هه ولدان و

خویندن له پیناوی به دهست هینانی پروا نامه ی
به زرداو لهو بابه تانه دا که له مندالییه وه نه خشم بۆ
دانا بوون و سوپاس بۆ خودا ئه و پهری سه رکه و تتم به
دهست هیناوه و لهو بوواره دا ئاره زووه کانم هاتوونه ته
دی .

شایانه بلیم که هه میسه ئامۆژگاری سه ره کیم بۆ
ئه ندامانی نه ته وه که م به تاییه تی لا وان ئه وه بووه که به
پیی توانی هه ولی ئه وه بدهن ریگای خویندن بگرنه بهر
چونکه ئاکامه که ی به بهرژه وهندی خویان و
نه ته وه که یان کوتایی دیت و به که لکترین ده رمانیشه
بۆ چاره سه رکردنی ئیش و ئازاری نه ته وه که مان .

- وه ک له ته مه نیکی زۆر زووی مندالییدا ،
که و تمه مه له وانی له ده ریای سیاسه تدا ، هه ر به و
شیوه یه ش ها ورپیتیم له گه ل نووسیندا په یدا کرد .
بیگومان بارو دوخی سیاسی و کۆمه لایه تی ئه و

سه رده مه هانده ری سه ره کی بوون . بو تیکه ل بوونم له
گه ل سیاستدا کهم بوونی خوینده واران بوو له نیو
گه وره کانی گه ره که که ماندا بو خویندنه وهی تهو
بلا وکراوانه ی که له لایه ن پارته سیاسییه کانه وه
ده نووسران و له دوو ایشدا تهوانه ی که له لایه ن
شورشه وه ده رده چوون که تا بلایی کهم و کوورت و
ناوه پروک لاوازیس بوون .

چی سیاست سوودی پیگه یان دبیتم (که
هه رگیز) و چی زیان (هه میشه) ، تا کو ماوم
سوپاسمه ندی دوو ماموستای تیکوشه رو شه هید ،
ماموستا (حسیب محمد بگ و ماموستا عمر شریف
زهنگه نه م ، که تهو دوو کورد پهروه ره بوون ، ریگای
پاکی کوردایه تیان پیشاندام و تاوه کو ته مرؤ له سه ری
ماووم تا مردنیش هه ر ده مینم .

لہ بارہی نووسینہ وہ ، وہک ٹاماژہم بۆ کرد ، کہم بوونی
بلا وکراوہی حزبی و تینوو بوونی خہ لک بۆ زانینی ہہ وال
بوو کہ ہانیا ندام بۆ ئہ وہی بہ نیوی شوڑشہ وہ بنووسم و
بخوینمہ وہو سوپاس و دو عاش بۆ شوڑش و لپرسراوہ
لہ چالی دووا کہ وتندا چہ قیوہ کانی بیت .

کتیبی پہنجا لاپہرہیی - گہشت بۆ نومرہ ہہشت - کہ
بہ سہرہا تیکی زۆر سہیرو سہمہرو دلسووتینہری ہہیہ
و دہبیت لہ پیشہ کی چاپہ نویہ کدا بخوینریتہ وہ -
یہ کہ مین نووسراوومہ کہ بہ شیوہی کتیب بلا وکرایہ وہ
لہ سہردہ می کدا کہ قوتابی سالی یہ کہ می تامادہیی
بووم .

لہ گہل ئہ وہدا کہ ہہرگیز نہ سوسیالیست بووم بہ مانای

(چه پی) و نه هه رگیز کۆمۆنیست و نه
تایدیۆلۆژییه که ییم به گونجاو ره چاو ده کرد بۆ
چاره سهر کردنی گهروگرفته سیاسی و ئابووری و
کۆمه لایه تیه کانی تهو سه رده مه ی کورد، به لام، ته وه ی
منی نه ده ناسی و نه یه زانی نووسه ره که ی لایکی
دوازه سیازده ساله یه و کتیه که ی ده خوینده وه،
کتووپر ده گه یشته تهو بۆچوونه ی که نووسه ره که ی
مروفتیکی به ته مه نی نووقم بوو و کوولای نیو مه نجه لی
بیروبا وه ری کۆمونیستییه و زۆریش له نزیکانی خۆم تهو
تاوانه یان پیوه نووساندم و له وانه باوکی خۆم. ¹ له

¹. به سه رهاتی تاوانی کۆمونیست بوونم له لایه ن
باوکمه وه له ناوه روکی کتیبی چیرۆکی وازم لیبینن دلدارای ناکه م
دا به دریزی باسکردوه. دیاره هه ر له ناکامی تهو ده ابوو که له
سالی 1979 کاک مسعود بارزانی و سه رکرده یه کاتیه که ی
نامه یه کیان دابوو به ده سه لاتدارانی کۆماری ئیسلامی ئیران و
تییدا باسی تهو یان کردبوو که شۆرشه که ی 1961 یان
شۆرشیکی ئیسلامی بووه له سه ره تاوه یوسف زهنگه نه و
هاوبیرانی کردوو یانه به کۆمونیستی. باشبوو گه وه پهبیوی
ده سه لاتداری ئیران، مه سعود و خیزان و سه رکرده یه تیه که ی له
خۆی چاکتر ده ناسی و زانیشی له و کاته دا من ته مه نم چه ند بووه .

کاتیکدا چیرۆکه که باس له گهشتیک دهکات که قوتابخانهی شۆریجهی کچان بۆیان رهخساندین بۆ ناوچهی نومره 8ی نزیک به دوبری شاری کهرکووک بۆ سهیران و دووانه، لهسه رئهو دیمه نانهی که بینیم و تیبینیم کردو ئهو جیباوازییه له شیوهی ژیاانی دانیشتوانی ئهویدا که زۆریه هه ره زۆریان بینگانه بوون به تاییهت ئینگلیز، لهگه ل شیوهی ژیاانی ئیمه دا که له گه رپه کی شۆریجهی هه مان شاردا داده نیشتین. ههروه ها له کتیه که دا باسم له چه ند رووداوی خوشه ویستی و به سه رهاتی خوشی مندالانه کردوو ه.

چ بهر له بلا بوونه وهی کتیه که و چ له پاش ئه وه، خه می نه ته وه که م و خۆم وورده وورده به عاره بی و کوردیش ده پزاند ه سه ر لاپه ره ی هه ندیک له گو فاره و روژنامه کانی ئه و سه رده مه دا که زۆریه شیان له بغدادی پایته ختی عراق ده رده چوون، تا گه یشته شه وی نه ورۆزی سالی 1968 که له لایه ن ئه و باله ی

پارتی دیموکراتی کوردستانه وه که خویان فریدابووه
باوهشی حکومه تی عراقه وه و رابه ره که شیان ببوو به
پیشمه رگه ی عبدالرحمن عارفی سه ره ک کۆماری ته و
وه خته و له پاشانیشدا حکومه تی بعس ، له سه ر نووسین
و جموجۆله کانم دژ به دووبه ره کی و کورد فرۆشی
برپاری له نیو بردن و کوشتنمیان ده رهینا و به
بریندارییه کی قورس و ترسناک کۆتایی هات که تا
ئێستاش له لایهن فیزیکییه وه پیه وه ده نالینم و له
لایهن معنوی و ره وانیشه وه گه وره ترین و به رزترین
پاداش و پله یه که که به ده ستم هینا وه و پییگه یشتووم .
کورد فرۆشان به و ئاواته وه به و کاره هه ستان که ده نگه
راستی کپ بکه ن و چرای مه شخه لی هه لکراوه
بکوژینه وه که بتوانن له تاریکیدا وه کو ته هریمه ن
بکه ونه مروف کووژی و بردن و تالان ، به لام هه ول و
ئاواته که بیان نه هاته دی و به فیرۆدا چوو ، ته گه رچی ته و
گوللانه ی که به گیانه بیتاوانه که ی منیا نه وه نا ،

تینوویه تیانی نه شکاند و چه ندین هه و لئی دیکه یان دا
که دهرمان خو واردم بکه ن له کاتیکدا به باریک کۆت و
زنجیریش به سترابوومه وه به چارپایه که مه وه له
نه خو شخانه ی کۆماری که رکوکدا ، که نه و
ته قه لایانه شیان هه ر بیسوود بو و نه وه نه بیت رووی
ره شیانی ره شتر کردو چا وویانی له به رامبه ر کورددا
شۆرتی .

نه و روودا وه دلته زینه نه هه ر تاکه هه نگا ویکیش
به ره و پاشه وه ی نه کشاندم ، به لکوو هانده ریک بو و بو
نه وه ی هه تا هه تایه ریره وه ی نه و ریکایه به که گرتبووم
و گرتوومه ته به رو سوور تر به له تیکۆشانی بیوچان
دژ به کوردفروشان و نه وانه ی که به خوینی کورده وه
بازرگانی ده که ن ، ئیتر نه م بالی شۆرشه ئاوات له بار
چوو و دزرا وه که مان بیت یا نه و بالی .

لە ژياندا تووشی تەنگەچە لەمەو ئیش و تازارو
ئاوارەیی و دەربەدەری برینداری و خەم و پەژارەو
ئەشکەنجەو زیندانی زۆر بووم، بەلام، بە شانازییەو
دەلیم کە هیچ یەك لەو بەسەرھاتانە نەیانتوانی چۆم
بنوشتیننەو لە شەری سیاسی نیواندا لەگەڵ لایەنە
کورد فرۆشەکاندا هەمیشە من سەرکەوتووی سەربەرز
بووم، چونکە ئەو بیرو باوەری کوردایەتییە کە خۆم
پێ چەکدار کردوو، گەلیک لەو لایەن و بیروباوەرە
پووجەلانی بەهیزترە کە بەرەبەرەکانی دەکن و هەولی
لە نیبردنی دەدەن.

بۆیە، وەک دەبینرێت و ئاشکرایە رابەرانی
داگیرکەری ئەمرۆی گۆرەپانی کوردستان، هیچ
بایەخیکیان نەماوەو تەنیا بە زۆری هیزی چەک و
چەکدارە بە پارە راگیراوەکانیانە کە توانیویانە لە
گۆرەپانەکەدا، بمیننەووەو بیگوومانم کە ئەم
بارودۆخەش کوورت خایەنەو لە داھاتوویەکی زۆر

نزیکدا دهیان بینین تهوانیش وهکو ههندی له رابه رانی
عاره بی هه له اتوو، کوونه مشکیان لیده بیت به
قهیسه ری وولات به وولات و شار به شار به شوین
په ناگایه کدا ده گهرین که خوئیانی تیدا بشارنه وه تا له
توله ی تهو تاوانانه ی که دژ به نه ته وه ی کورد
ته نجامیان داوه، رزگاریان بیت، که ته م خه یاله شیان
هه ر خاوه وه هیزی رهش و رووتان و هه ژاران و کورپه ی
شه هیدان و به جیماوی نه نفالکراوان و به گازی
کیمیای خنکینراوان، تهو هه ولانه یان پووچه ل ده که ن
و ریگه ی هه له اتنیان لیده بهستن و له قه فه سی تاواندا
رایان ده گرن و ده یانگه بینن به سزای خویان .

چاپکراوه‌کانم

۱. چوارینه‌کانی یوسف صدیق زه‌نگه‌نه. به‌شی یه‌که‌م.
سائی ۱۹۷۰.
۲. چوارینه‌کانی یوسف صدیق زه‌نگه‌نه، به‌شی
دوو‌هه‌م. سائی ۱۹۷۳.
۳. بازاری شۆریجه. چیرۆک و رووداو. ۱۹۷۳.
۴. دهۆک و سه‌به‌ستی ئافرته له په‌نجه‌ره‌ی ئوتیل
کوردستانه‌وه. ۱۹۷۳.
۵. په‌پووله‌ی بآل شکاو. هه‌لبه‌ست و په‌خشان،
کۆتایی ۱۹۷۵.
۶. سکالای کوردیکی دلسۆز. شعر، ۱۹۷۶.
۷. کۆتره‌که‌م و شۆرشی کوردستان، ۱۹۷۶.
۸. وازم لیببێن دلداری ناکه‌م. چیرۆکی کۆمه‌لایه‌تییه،
۱۹۷۶.

۹. ره شه بای رقی پیشمه رگه یه کی سه رشیت. چاپی یه که م، ۱۹۸۵، له ندهن.
۱۰. هه مان کتیب. سالی ۱۹۸۶.
۱۱. ئیملا. وه رگیپراو، له فارسیه وه، ۱۹۸۷ نووسینی. گوهر مراد. (غلامحسین ساعدی).
۱۲. سۆتۆ و ته تۆ. وه رگیپراو، ۱۹۸۸.
۱۳. نه سرین. سالی ۲۰۰۰.
۱۴. نه سرین. تابلۆیه کی خویناوی له کوردستانه وه، چاپی دووهه م به ده ستکارییه وه، له ندهن، ۲۰۱۱، چاپی سهپه م، دیسانه وه له له ندهن، ۲۰۱۳ و چاپی، چوواره م، کوردستان سالی ۲۰۱۶
۱۵. بنچینه سه ره تاییه کانی شه ری پیشمه رگایه تی. له سالی ۱۹۷۴ له گهرمه ی شه ردا بلاوکرایه وه و به شیوه یه کی فراوان به سه ر پیشمه رگه پالنه کانی نه و سه رده مه دا دابه شکرا.
۱۶. کیژه کورده به رلینییه که. هه لبه ست، ۲۰۱۱

۱۷. بیچووه چۆله که و رابه رانی کورد. هه لبهستی سیاسی، سالی، ۲۰۱۱.
۱۸. ژن سه رچاوهی شعره. شعری رۆمانسی، سالی، ۲۰۱۱.
۱۹. کوردستان سه رزه مینیکی جادوو لیکراو. شعری سیاسی، ۲۰۱۴.
۲۰. کیژیک نیوی پینج خاله. شعری رۆمانسی، سالی ۲۰۱۴.
۲۱. ماچی پاش مردن. شعر. کوردستان، ۲۰۱۶.
۲۲. فرمیسکه کانی شه و بوؤ. کوردستان، ۲۰۱۶.
۲۳. قه نارویه کان باس له جوانی تۆ ده کهن. شعر. کوردستان. ۲۰۱۶.
۲۴. کچانی چیای قه ندیل و کۆبانی. شعری سیاسی، کوردستان ۲۰۱۶.
۲۵. په ره سیلکه کانی چیای پیپرس. چاپی دووهه می (بانگی ناشبه تال)، شعری سیاسی. له ندهن - ۲۰۲۱ -

۲۶. ماچیک که هه‌رگیز نه‌گه‌یشت. شعری رۆمانسی.

له‌ندهن، ۲۰۲۱

۲۷. په‌پووله‌ی بآل شکاو، شعری رۆمانسی. چاپی

دوو‌هه‌م، له‌ندهن، ۲۰۲۱

۲۸. ولّاتی شماره زهرده‌واله‌کان، چه‌ندروداوئیکی سیاسی

و کۆمه‌لایه‌تی، دلته‌زین، له‌ندهن-۲۰۲۱ - ئەم کتیبه‌ی

به‌ر ده‌ستتانه.

له‌گه‌لّ ئه‌وانه‌دا که نیوبران، به‌ ده‌یان کورته

چیرۆک و چیرۆکی شانۆگه‌ری و شعرو په‌خشانی ئه‌ده‌بی

و نووسینی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تیم به‌ زمانه‌کانی کوردی،

عاره‌بی و فارسی له‌ گۆفارو رۆژنامه‌و مانگنامه‌و

وه‌رزنامه‌ی جۆراوجۆردا، بلاوکردوو‌ه‌ته‌وه، که ئه‌گه‌ر

ته‌مه‌ن یارمه‌تیده‌ر بیّت له‌ چه‌ند به‌شیکدا دووباره

بلاویان ده‌که‌مه‌وه.

ولاتی شارە زەردە وائەکان..... د. یوسف زەنگەنە

جگە لەوانە ی کە باسکران، بە دەیان کۆپو سمینارو
وانە ی تەلە فزیۆنیشم ئەنجامداوہو ئەوانەش بە یاری
خودا بەم زووانە دەخرینە سەر کاغەز.

چاپنه کراوه کانم

۱. له روانگه ی پېشمه رگه یه کی سه رشیتته وه. هه ئبه ستی سیاسی.
۲. له پیناوی میړده که یدا. به سه رهاتی ژنه کوردیکه له دوو به شدا. به شی یه که م: له پیناوی میړده که یدا و به شی دوو هه م: له پیناوی کوره که یدا.
۳. مانیفیستوی بیرى کوردایه تی: په یره و پرؤگرامی بیرى کوردایه تییه.
۴. هیچ: کورته چیرۆک بو شانۆ.
۵. خه ليله شیت: شیتیک که وته کانى هو شیارانى سه رسام ده کرد.
۶. ماچیک که هه رگیز نه گه یشت. شعرى رومانسى. (چاپکرا) له ندهن، ۲۰۲۱
۷. ته نه که ی زبلى خودا. چیرۆک و به سه رهات.

۸. هه زار کیلومه تر خوین. به سه رهاتی کوردانی نه نفالکراوه.
۹. شه ویک که من و ئاسمان گریاین. چه ند کوورته چیرۆک. وهرگپراو له فارسییه وه.
۱۰. یه که مین راپه پینی کورد بهر له ۴۰۰۰ سأل، چۆن فرۆشرا.
۱۱. مه کری پیاوانی کورد. چیرۆکیکی کۆمه لایه تیه.
۱۲. مامۆستای دییه که مان. چیرۆکیکی شانۆگه رییه، له سالی ۱۹۷۱ له چه ند دانه یه کدا چاپکراو بلاوکرایه وه. شایانه بگوتریت بریک له لاوانی هونه رهنه ندی کوردی دلسۆزو چاونه ترس و بویر، له گه ره کی شۆرجه له سه ر شانۆ نواندیان.
۱۳. زه رده شت و بنچینه سه ره تاییه کانی ئاینه که ی.
۱۴. زه رده شت تاوانبارکراویکی بیتاوان. لیکۆلینه وه یه که له سه ر ئه و تاوانانه ی نایارانی چه سپاندوو یانه به ئاینه که یه وه.
۱۵. به ئی زه رده شت کورد بوو.

۱۶. کاریگه‌ری زهرده‌شت له‌سه‌ر جووله‌که‌و ئیسلام. هه‌روه‌ها له‌سه‌ر سوقرات و ئەفلاتوون و برپکی دیکه له‌فه‌یله‌سوفه‌رۆژئاواییه‌کان.
۱۷. گه‌شت بۆ نمره‌هه‌شت. چاپی دووه‌م.
۱۸. ئابووری سیاسی. سه‌ره‌تایه‌ک بۆ لاوان.
۱۹. پیشه‌کییه‌ک بۆ سیاسه‌ت.
۲۰. مام‌إحسان و مه‌لا مسته‌فا بارزانی. باس له‌یه‌که‌مین چاوپیکه‌وتنی خوا لییانخۆشبیت، ژنرال‌إحسان نوری پاشا، سه‌رۆکی شوێشی ئاراراتی باکووری کوردستان و مه‌لا مسته‌فا بارزانی سه‌رۆکی شوێشی ئەیلوولی ۱۹۶۱ی باشووری کوردستان ده‌کات که له‌سائی ۱۹۷۳ له‌ژووره‌که‌ی مندا روویدا و کورته‌یه‌ک له‌گووتووپیژه‌کانیان. هه‌روه‌ها بردنی مام‌إحسان بۆ مالی بارزانی له‌(عظیمیه‌ی) (کرج)ی له‌ئێران، پاش ۳ ساڵ له‌یه‌که‌مین چاوپیکه‌وتنه‌وه‌. هه‌روه‌ها بۆچی، شیخ مسعود بارزانی، له‌سه‌ر ئه‌و کاره‌م چه‌ندین گرفتیی بۆ درووست کردم. کوورته‌یه‌کی له‌رۆژنامه‌و ته‌له‌فزیۆنه‌کاندا

باسکراوە. بەم زوانە بە شیوەی کتیب، بلاوی دەکەمەوه.

۲۱. لە رۆژمیری شەیتانی ئەمدیوی ئاوینەکەوه. باس لە ئێرەیی نیوان خێزانەکان دەکات.

۲۲. پشکنەر کۆلۆمبۆ لە کوردستان. چیرۆکیکی شانۆگەرییە باس لە چۆنییەتی پەیداکردنی ئەو کەسە دەکات کە پیلانی دەرھێنانی تەرمەکە ی بارزانی لە گۆردا، دارژاند، لە لایەن پشکنەر کۆلۆمبۆوه، کە لە ئەمریکاوه بوو ئەو مەبەستە بانگهێشت کرابوو.

۲۳. نامیلکە ی ماستەرو دکتۆراکانم کە بە زمانی ئینگلیزین و وەردەگێردین بۆ کوردی و عەرەبی، بە یاری خودا.

۲۴. بیرەورییەکانم لە چەند بەشیکدا لەوانە:

۲۵. أ- بۆنی شیرو سیاسەت. ژیانم بەر لە سالی ۱۹۶۸.

۲۶. ب- ۱۹۶۸ دووبەرەکییە پشت شکینەرەکە ی ۱۹۶۴ چی بوو، چۆن روویدا؟ دەستپیک و ئاکام.

۲۷. پ- پاراستنه که ی شوپشی ئه یلوی سالی ۱۹۶۱ یا رووخینه ره که ی؟ به ئی، من پیشمه رگه لاهه کانم فیی یاخی بوون کرد و ئاکام.

۲۸. ج- دوی کووشتنم. ژیانم له دوی ۱۹۶۸ وه تا ۱۹۷۵.

۲۹. چ- هه ره سه که ی سالی ۱۹۷۵. ژیانم له تاراوگه، له ئیران و سواریا و نه وروپا. به درئی باس له یه که مین کومه له ی سیاسی ده که م که من دامه زیننه ره که ی بووم پاش هه ره سه که، به به لگه وه و چوون هه ره سه پینه ران، هه ره سیان به و کومه له یه ش هیئا.

چوون بیری گورانم له سیسته می سیاسی کوردستاندا هیئا به بوون و شه می ده ستیپ کردنیم هه لکرد له ته له فزیونی میدیادا به رنامه ی (رؤژباش کوردستان) له به روار ی ۱/۱۱/۲۰۰۰.

۳۰. د- شوپشیک که ئاواته کان ی له بار چوون.

۳۱. هوره کان ی شه کسپیر. ئینگلیزی و کوردی به. ئایا شه کسپیر نه و بلیمه ته یه که باسی لیده که ن؟

۳۲. شارە کەم کە رکوک. لیکۆلینە و دەیه کی رهوانی خەلکی
ئەو شارەیه له تاراوگه دا. کوورته یه کی له رۆژنامه ی
بارزاند ا که له ئەمه ریکا دەر دەر دەر چوو بلاو بوو ته وه.
۳۳. تهافت التهافتین. امام محمد کورپی محمد کورپی
محمد کورپی أحمد أبو حامدی الغزالی، له سائی
۱۰۵۹ ی زایینی له شاری تووسی خۆرهه لسانی ئێران،
هاتوو ته جیهانه وه له ۱۱۱۴ کۆچی دوا یی کرد. له
نیوانی سالانی ۱۰۹۱ تا ۱۰۹۵ کتیبی (تهافت الفلاسفة-
رووخانی بۆچوونی فه یله سووفه کان) ی نووسی و زۆر له
بیرووباوهری فه یله سووفه کان ی یۆنان و جیهانی بهر له
خۆی پووچه ل کرد و رامالکاند. دوا ی تیپه رپوونی ۶۷
سال به سه ر له داییکبوونیدا، له (قرطبة) ی وۆلاتی
ئهنده لووسدا، یانی له سائی ۱۱۲۶ ی زایینی أبی الولید
محمد کورپی أحمد کورپی محمد ابن رشد القرطبی،
هاته جیهانه وه و له سائی ۱۱۹۸ دا له مراکش کۆچی
دوا یی کرد.

ئه م فه یله سووفه کتیبیکی نووسی به نیوی (تهافت
التهافت- رووخانی رووخینه ره که)، که مه بهستی،
رووخانی کتیبه که ی (الغزالی) بوو، که ئه ویش برینکی زور
له بوچوونه کانی (الغزالی) پوچه ل کرد.

به یاری پهروهردگار، من له ته و او کردنی دوا
به شه کانی کتیبیکم که پتر له ۳۰ سآله کاری له سه ر
ده که م به نیوی (تهافت التهافتین- رووخانی هه ردوو
رووخینه ره که) که له ریگه ی ئه و کتیبه وه له گوره پانی
پان و پوری فه لسه فه دا، هه ول ده دم که پشتی ئه و
دوو که له سوواره بکووتم به زه مینداو زور له
بوچوونه کانیان له چال بکه م. چاوه پروانی بن.

۳۴. خودا له چاوه کانی منه وه ده تانی نیئت. را و
بیرو بوچوونه کانمه له مه ر فه لسه فه و گیروو گرفته کانی.
ئه م کتیبه ده بوایه له سآی ۱۹۹۲ دا بلاوبیئته وه، به لام
به داخه وه وه ک له رۆژنامه کانی به ریتانیادا به وینه وه
بلاو کرایه وه، ته نیا به رگه که یم بو مایه وه و دزانی سیاسی
نیوه رۆکه که یی و ده یان نووسراو و سه دان پارچه شعر و

چیرۆک و نووسراوی جوراوجۆری دیکه ی بلاو
نه کراوه یان به پیلانیکی زۆر په لیدانه، له مائه که مدا
دزی به کۆمپیۆته رو (فلۆپی دیسک) هکانیشه وه و تا
ئێستاش دزه کان هەر نه دۆزرانه وه و سێ ولّاتی
زه به له حیش به کترین تاوانبار کرد به ئه نجامدانی ئه و
رووداوه دلته زینه.

به و هۆیه وه له و کاته وه به رۆژ و شه و به کون
و قووژینه کانی میشکما له گه پاندام بۆ په یدا کردنی
بابه ته کانی ناوه پۆکه که ی و له خوا به زیاد بیته ورده ورده
خه ریکم دیواره کانی به زرده که مه وه و به کویری چاوی
دوژمنانی زانست و زانیاری راست و پاک و ره سه ن، به
ماوه به کی که می دیکه سه ربانه که شی داده پۆشم .

له و کتیه دا ده گه نه ئاکامی ئه و پرسیارانه ی که
سالیانیکی له میشتکاندا هاتوو ته بوون وه کو:

بۆ له داییکبووین؟ مه به ست له م هاتن و چوونه به
په له یه چیه؟ به هه شت و دۆزه خ چین و له کویدان؟
جهانی مادی و ئه م که ونه چیه و به ره و کوئی ده پروات؟

خودا ئيمەي درووستکردووہ يا ئەو درووستکراوی بيري
ئيمەيە؟ ئاينەکان، زەمینين يا ئاسمانی و مەبەست لە
درووستبوونيان چيیە؟ ئايا پيغەمبەرەکان، خودا
هەليبژاردوون يا ژيري بيري خويان هیناويانيەتە بوون؟
فەيلەسووفەکانی جیھانی رۆژئاوا، ئەگەر لە سەرزمینی
پيغەمبەراندایە رۆژھەلاتی جیھان بە تايبەت رۆژھەلاتی
نیوەراست، بەتایبانە جیھانەوہ، هەر پييان دەگووترا
فەيلەسووف يا دەگووترا پيغەمبەر، بە پيچەوانەشەوہ؟
ئايا خودا گیاندارانی بە مرؤف و ئازەل و درەختەوہ
درووست کردووہ، يا لە تۆزوخۆلی تەقینەوہ گەرەکه
هاتوونەتە بوون؟ ئەو کوونە رەشانەي کە جاروبار،
بەرچاوی تەلەسکۆپە زەبەلەحەکان دەکەون، چين؟
ئايا پاشماوی ئەستیرە سووتاوہکانن وەک زانایان بۆی
دەچن يا شتیکی دیکە؟

خودا یار بێت، پيش، یا، پاش مردنم دەکەوێتە
بەرچاوتان.

رینگه‌ی کوردایه‌تی

رینگه‌یه‌که، دریژ خایه‌ن و پر له مه‌ترسی، زیندان و شکه‌نجه‌و برین و برسییه‌تی و تینویه‌تی و بیبه‌رگی و ده‌ریه‌ده‌ری و ئاواره‌یی و لومه و تانه‌و تیشه و لیدان و هه‌لواسین و گولله‌باران، ئاسانترین ئه‌و به‌سه‌رها تانه‌ن که تووشی ریره‌وانی ده‌بن، بینگومان له لایه‌ن ریرانی نیو خو و ده‌ره‌وییه‌وه .

تانه‌ها رینگه‌یه‌که، که کورد به‌ره‌و ئازادی ده‌بات و کوردستانیش به‌ره‌و رزگاری .

رینگه‌یه‌کی، به‌ر‌فراوانتر له رینگه‌ی ته‌نگی پارتایه‌تییه، ریره‌وانی له روانگه‌یه‌کی به‌ر‌فراوانتر و دوورینتر و تیژینتره‌وه ده‌روانه ئه‌ندامانی

نه ته وه که مان ، هه موو کوردیک هاوړی و هاو بیرو
یه کسان له قه لاهم ده دن و به یه ک چاوو ته ماشایان
ده کهن و له پیناوی به رژه وه ندییه کانیاندا خه بات
ده کهن ، به ته واوی به پیچه وانیه پارتایه تییه وه که
هه ر پارتیک ته نها تیده کوشیت له پیناوی
که سانیکدا که نه ندای خودی پارتیه کهن .

بیروباوه ری کوردایه تی

ته نیا بیروباوه ری که کوردی هه موو گوشه و
قوژننیکی کوردستان به ئەندامی یه ک خیزان و
یه ک خانه واده ده ژمیریت و بیری یه کتر
خوشویستن له میشکیاندا ده پوینیت .

بیروباوه ری که له میشکی کورد په رستانه وه
ده ده که ویت و ده چیته میشکی کورد په رستانه وه و
به نان و دۆ و چیشتی ساوه ری کورد و خوینی
کورد ، په روه ده ده بیت و به ده ست و بازووی
کوردیش ئارمانی له چاووگیراو که دامه زرانندی
ولاتی کوردستانی سه ره خویه ، به ده ست
ده هینیت .

ئه گهر تۆی کورد باوه رت به و خالانه ی
سه روه هه یه و له و باوه ره شدای که داگیرکه رانی
کوردستان ، رزگارکه ری نین ، ئه وه جیگای
ئومیدی و ئه گهر ، نا ، ده ست له خۆت بشۆره وه .

سوپاس و پیزانین

خۆزگه له سوپاس به ولاره وشه یه کی به هیتر
هه بویه که له ناخه وه دهرمربایه بۆ کاک (به ختیار
کامل) ی خۆشه ویست، به رابه ر یه ک له سه دی ئه و
کارانه و ئه و ماندوو بونانه ی که له پیناوی مندا،
ئه نجامیدا وه دهدات و کیشاویه تی و دهیکشیت، له
به پروه بردنی لاپه ره کانمه وه بگره تا ده گاته، یارمه تیدان و
پشتیوانیکردنم و شوین دهنگ و باسی باروودۆخی
ته ندروو ستیم، که وتن و به سینه یه کی فراوانه وه
ئاگادارکردنه وه ی هاوړی و خزم و که سان و
خۆشه ویستانم، چی له رینگه ی په یامه نووسراوه کانه وه و
چی ته لیفۆن و چی په یامی دهنگییه وه.

خوای گه وره، ئه و مرۆفه مه زنه یا له راستیدا
(ملک کریم) هم، بۆ بیارنیت و ته مه ن دریزی بکات و
دوور له هه موو، نه خۆشی و ناخۆشییه ک و سیبه ری
هه میشه ی بیته، له سه ر هاوسه روو چووار منداله

ولاتی شماره زهرده والئه کان..... د. یوسف زهنگه نه

خنجیلانه کانی، ئەوانیش بو ئەم بهیلت به خوشی و
تەندرووستییەوه، لەگەڵ تەمەنیکی درێژدا.
بیئەندازە سوپاس بەختیار گیان، یاخوا بەخت
هەمیشە یارت بیت.

ناوه رۆك

لاپه ره		
٤	ئه لبوومىك و چووار وینه	. 1
٢٧	زرىكه ى دووهه م	. 2
٣٧	رازى مه پرى	. 3
45	شووتى خویناوى	. 4
49	خه ونى كۆرپه یه كى له داىيك نه بوو	. 5
51	ولآت به سروودى نپو گه رماو رزگار ناپیئت	. 6
58	ولآتى شماره زهرده والئه كان	. 7
69	گوولئه باخىكى سې	. 8
90	من كیم	. 9
100	چاپكراوه كانم	. 1 0
105	چاپنه كراوه كانم	. 1 1
114	رىگه ى كوردایه تى	. 1 2
116	بیرووباوه ږى كوردایه تى	. 1 3
117	سو پاس و پىزانین	. 1 4
119	ناوه رۆك	. 1 5

خوینەرانی بەرپز

تکایە مندالە کانتان، مە ترسین، لە تاریکی و لە گوورگ و
چە قەڵ و جنۆکە و شەیتان و دەسەلاتی ستەمکاران و
لە زیندان و ئەشکەنجە و سێدار.

ترسێک لە مندالییەو بەسە سپیندریٲ بەسە ریانداو لە
میشکیاندا جیگر بیٲ، هەتا هەتایە، لەگەڵیاندا
دەمینیٲتەو و بە جییان ناهیلیت و ئاکامە کەشی وەک ئەو
کوورەیان بەسەردیٲ، کە لە رووداوی

ولاتی شارە زەردەوالەکانی ئەم کتیبەدا باسی لیکراوە.

ئەم ئامۆژگارییەم لێپەسەند بکەن و بە گوێرە ی رەفتار و کردار
بکەن، ئەگەر دەتوانەوٲت،

رۆلە ی چاوونە ترس و بوٲرو خوٲنە فرۆش،

پەرورە دە بکەن، بوٲ پاشە رۆژی نەتەو،

ستە ملیکراوە کە مان.

دئسۆزتەن: د. یوسف زەنگەنە